O-,194MVN,T
M73
5611

20-4-1873
641

திருவருண் மாலை,

திருவருளந்தாதியும்.

இவை,

மாயூரம் - மாஜி முன்சிப்

ச. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சித்தாந்த சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௭௩௵ செப்டெம்பர்மீ.

55771

O— 14 HVN, T
1873

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
5611
EGMORE, MADRAS

தஞ்சை, ம-ள-ள-ஸ்ரீ. ஞா. சின்னசாமிப்பிள்ளை

த. சி. இரத்தினசாமிப்பிள்ளை கேட்டுக்கொண்ட

மாயூரம் முனிசிப்பு-ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

ச. வேதநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

அர்ச். பெரியநாயகி அம்மன்பேரிலியற்றிய

பாக்கள்.

வெண்பா.

சீலம் புனைதவத்தோர் சேர்பெரிய பாளையம்வாழ்
ஞாலம் புகழ்பெரிய நாயகியே—மூலமிலான்
றன்னையே யீன்ற தயாபரியே தாசர்தொழு
மன்னையே யென்னையே யாள்.

பதிகம்.

அன்னையே நின்னையே யனுதினமு மடியே னடுத்தவன்று னல்லவோ?
ஆதாரமானநின் பாதாரவிந்தங்க ளன்றியொரு அரணு முளதோ?
என்னையே வந்தாண்டு கொள்வதொரு பாரமோ? இங்குவர வெகுதூரமோ
இன்னம் விவகாரமோ! வென்சொலபசாரமோ! வேணுமுனியவிது நேரமோ
உன்னையே முன்னையே தஞ்சமென நம்பினே ரொருகுறையு முற்றதுண்டோ
உலகமிசை விலகரிய கவசமிரு மலைகையா ளன்னான் வாடினேனே
பின்னையுமுனக்குநான்பலசொல்லவேண்டுமோ?பேதையேனையாண்டருளுவாய்
பெரியபாளையம்வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகி யன்னையே. (க)

வானமுதலானபல பூதபேதங்களை வருத்தருளு நாதனுக்கே
மகளுமாயினைபின்பு மனையுமாயினையரிய மாதாவுமேயாயினை
சனமுறுசென்மமா சறுவகாதித்தனை பெவ்வுயிரு மீன்றபரனை
இனிய சேயாகநின் கன்னிமை கெடாமலே யினிதுபெற் றுறுதாட்டினை
பானுவை யுமித்தும்வனர் மதியினையிதித்துமொளி பாயுமுடிமுடிபுனைந்தாய்
பரலோக பூலோக வரசியென நீகொண்ட பாக்கியம் பேசவெளிதோ?
நீனமுறு புனமென்ன வினைமுறு மென்மனப் பேயினையடக்கி யருள்வாய்
பெரியபாளையம்வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகி யன்னையே. (

டி மாணர்த போசுரிமேயே
ன பாலுவா மமலனுநயஞ்செய் மயிலே
ழுமன்னமே சமயிலாதுயர் சொன்னமே
நலஞானபீடமே நகைசேர் மறைக்கூடமே
பமே மாணிக்கதீபமே மங்களாகாரூபமே
வாரியே கேமவருண்மாரியே மானிடர்க் குபகாரியே
நமனேத்தியமேபெரியவர்கள்பாக்கியமே பேதையெனையாண்டுகொள்வாய்
பாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௩)

மென்பது வாழு முரிலொரு காலுமே நான்குடியிருந் தறிகிலேன்
மயென்பது பிறர் சொலக்கேட்டதல்லாது நானதைச் செய்தறிகிலேன்
முறு நற்குண மலாது நற்குணமென்ப தென்னளவு மென்பாலிலை
ன்மையேயுடைய் பித்தன்யானுன்முன்ன மெத்தன்மை வந்துநிற்பேன்?
முந் தருமமுந் தவவிரத யோகமுஞ் சாந்தமொடு நீதிநெறியுந்
ந்தநமு மென்னிடத் தெந்தவிதமேனுந் தழைத்தோங்க வருள்புரிகுவாய்
மணிமாடங்கள் வானளவுமேசென்று பிறைமதியை யதிர்தடுக்கும்
பெரியபாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௪)

ன்றுவதெலாந்திமை பேசுவதெலாம் வம்பு பாவமெலாம் புன்கவி
நதநிபேசபரி யந்தரும் விடம்பூண்ட பான்மையுடையே னிதுமே
ன்றுவது மகிழ்வா யுதவுவது மன்றியு முறங்காத நேரமெல்லாம்
நிசெவடி பாவங்கள் புரிகுவதுமேயெனக் கொழியாத வேலையன்றோ?
ன்றுநினைவுநன்மனமே பென்னிடித்துமெனது தீ வினைகளையென்னத்தொலை
மெதினியின் மீதினிய சேதினீ யுனைத்தவிர வினையெலா நீக்கியருள்வாய் பே
பென்னுரு வெடுத்திந்த மண்ணுலகையேயாண்ட பேரின்ப ஞானமயிலே
பெரியபாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௫

மகமது செம்பிரா னின் பிள்ளையாயினு நானுமுன் பிள்ளையன்றோ?
பயென் வழக்கைபொரு நியாயசபையிற்பேசி நான்வெற்றி பெறுவதுநீதோ?
சுகுருமுனதிரு மைந்தனென் வழக்கினுக் கிசைவான சாட்சியன்றோ?
ய்களை நீயென்ன வுன்னையரு ளப்படி யேதையனிக்க விலையோ?
பாக்தொழு மன்னைநீ சொன்னபடிதீனைத் தானிர்மொக்க விலையோ?
தன்னொரங் குருமுனி து செய்தபர விடுவேன தானுன்மொழி தன்றுவாரோ?
பேசிய நின்சுதனை யன்றுமுயே யெனது பிழைபொறுத்தருள் புரிகுவாய்
பெரியபாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௬

அணியாலயங்களுக் கேகாதவிருபாத ஞமொழ
அன்பிருநுவருகிலா் பெருகாத கண்ணான் அசிநிமுடை
பணியாமல் வீணே வளர்ந்தி சிரத்தன் பதங்கும்பிடாக் கு
பன்றுளு முன்றுமம் வாழ்த்தாத வாயனுன் பணிகள்செய்யாத காயன்
தணியாத போரசை குடிகொண்ட நெஞ்சன் சமானமில்லாத வஞ்சன்
தடியனொரு கொடியனரு மடியனுனெனினுமுன் றுசாதிதாசனலவோ?
பிணியுறும் பாசவினை தணிவுறும் படியுனது பின்னோதனே வேண்டியருள்வா
பெரியபாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே.

அருந்தவர்கள் போலநான் மக்கண்மனை செல்வங்கள் யாவுந்துறக்கவில்லை
ஐம்புலனடக்கியுமெய் வெம்பிடவொடுக்கியு மறங்களுன் செய்யவில்லை
வருந்து குருமார்கள்போ லெங்கும் திரிந்துபல மானிடரை யோம்பவில்லை
மாகொடியர் பாற்சென்று வேதசாட்சிகள்போலென் வாழ்நாளை மாய்க்கவில்லை
இருந்தவிடமேவிட் டெழுந்திராப்பாவிநா னெவ்வாறு கரையேறுவேன்?
இப்படியிலேயெனக் கெப்படியு நற்குண மினிப்படிய வருள்புரிகுவாய்
பெருந்தவ திருந்தமு தருந்திட விருந்துதவு மெளியோரை யீன்ற குயிலே
பெரியபாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௮)

கலையெலாங் கற்றவர்க ளாயினு முனைத்தொழுக் கல்லார்கள் கல்லார்களே
கருதியுன் புதல்வனையு முன்னையும் பாடாத கவிகளே கவிகளன்றோ
உலகுறுங்களவறிநு னெனினுநின்பானேச முடையார்களுடையார்களே
அருகோடி தனமுடைய ரென்னினு முனைப்பணிய வொப்பார்கள் தப்பார்களோ
லனுறுங்கதியேனி நீயெனினுனைத்தொழாப் பதிர்போம் போக்கென்னவோ
வினைப் புவனபரி பாலனை யீரந்துக் பாசுநிகொடுத்தருளுவாய்
மருவு மரவியென வுருவமுறு பெய்த்தவே பிணந்திட நசக்கு மயிலே
ரியபாளையம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௯)

யர்கண் மனோன்மணி யனந்தகுண பூஷணி யாதரட்சக போஷணி
த ஜயபாஷணி யலங்கிர்த விசேஷணி யசோககாரணி பூரணி
வருணைம்பரி குணம்பரி தயாம்பரி திரம்பிய குணடம்பரி
சுரந்தரி சௌந்தரி சுதந்தரி நிரஞ்சன மனோரஞ்சனி
சேசுரி மனோகரி பிருபாகரி மகேஸ்வரி சுகேஸ்வரிசுதா
நவிது குலசிரோமணியென்று வாழ்த்தி யுனையேத்திடாமல்
படிபொருளொமுடிவறவேயாளுங்கீர்த்தியித்தனையாண்டுகொள்வாய்
ம் வாழு மரியநாயகியான பெரியநாயகியன்னையே. (௰)

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

திருவருண்மாலை.

காப்பு.

மாமாலைக்கு மிரவியுதித்தமனோகரியே
யிமாலையொப்ப வருண்மாரியேபெய்யும்வித்தகியே
நிமாலைக்குமுன்சேயடிக்கேசிறியேன்செயுமிப்
பாமாலையைமணப்பூமாலையாக்கிப் பயனருளே.

நூல்.

தேவேயமரர்கள்கோவே யறங்கள் செழித்துவளர்
பூவேநறு மணப்பூவே பெரியபுராதனனே
காவேபுவனகத் தாவேநின்செம்பொற்கமற் கணியாப்
பாவேபகரவென் னாவேயிருந்தருள் பாலிப்பையே (க)

அன்னையைப்பாலுண்ணுஞ்சேய்மறந்தாலுமடர்சுடரோன்
தன்னைவனசமறந்தாலு நானென்றலை மயங்கி
என்னையுமே மறந்தாலு மெத்துன்பங்க ளெய்தினுநான்
உன்னையெந்நாளுமறவாவரமரு ளுத்தமனே. (உ)

காவைவிடாது குயிலெந்தநாளுங்கடிகமழும்
பூவைவிடாதுமதுகரந் தீயர்புடைக்கினுமே
ஆவைவிடாதிளங்கன்றடியேனுன்னரியதிருச்
சேவைவிடாமலிருக்க வரமருள்சேஸ்சயனே (ங)

கறுத்த பெரும்பவமுள்ளேனெனினுமுற்காலத்திலே
சிறுத்தவிடைமதலேனுளபிழைகளுஞ்சீடனுனை
மறுத்தபிழையும் வலப் பாரிசக்கள்ளன் வன்பிழையும்
பொறுத்ததுபோலையனே யென்பிழையும் பொறுத்தருளே (ச)

பாவங் கருப்பட்டி மோகம்வெல்லக்கட்டி பாநகம்பால்
கோவங்கற்கண்டு குரோதஞ்சருக்கரைகுற்ற மெலாம்
சீனமா மகங்கார முலோபந்தித்திக்குஞ் செந்தேன்
நாவமுறுமடியேனுக்கையாவிந் தாரநலத்தே.

என்னுங்கொள்ளாவென்பவங்களெல்லாந்திரண்டேயெழும்பின்
மண்ணுங்கொள்ளாதுயர்விண்ணுங்கொள்ளாதுவளர்திசையெக்
கண்ணுங்கொள்ளாதுகடிதங்கொள்ளாதிக் கயவனிதம்
பண்ணுங்குறைகள்பொறுத்தருள்வாய்மரி பாலகனே. (௬)

நாயவர்தாந்தமைத்தியொனப்பொய் சொலல்வழக்காம்
ஆயவர்போலெனை யெண்ண வொண்ணுதிவ்வகலிடத்தில்
பவரிற் ... யவனுனிது திண்ணந்திண்ணம்
மலைப்ப... தருள்ஞான வைத்தியனே. (௭)

கூடும்பிரளயகாலத்தி னேபன் குடும்பந்தனை
நீடுமருளொடுகாத்தனைநேயவாநேமிநின்று
நாடுங்கரை சனிற்சேர்த்தனைநாளுநவைப்பரவை
ஆடுமெனையுங்கதிக்கரைசேர்த்தரு ளற்புதனே. (௮)

தொடங்குங் கருமமுடியுமுன்றீர்கள்சோர்ந்துவிடார்
...டங்கொளுலகத்தி னீவந்ததுமெமிறந்ததும்
...டங்கொளெனைக் கதிசேர்க்க வன்றேவந்தமாகருமம்
அடங்கலுமேமுற்றிடவருள்வாயென தாண்டவனே. (௯)

வந்தியர்புந்தியில்வேட்பர்தினமுமதலைதனை
நந்திய வெம்பிணியாளர்விரும்புவர்நற்சுகத்தை
மூந்தியகண்களைவேட்ப ரெஞ்ஞான்றுமுழுக்குருடர்
அந்தியுஞ்சந்தியு நான்வேட்பதுன்னடியாண்டவனே. (௰)

நருங்கல்பிளந்து வரிவேழந்தந்தனைகானகத்தில்
இருங்கல்பிளந்து நண்ணீரளித்தாய்முன்னிறந்திடுங்கால்
அருங்கல்பிளந்திடச்செய்தாயையா வெனதன்பின்மனப்
பெருங் கல்பிளந்திடச்செய்வதுனக்குப்பெரிதல்லவே. (௰௧)

பாரழித்தாய்புனலாலே வெங்காமப்பழிசுமந்தோர்
ஊரழித்தாய் கனலாலேசெருக்கியுனைப்பகைத்தோர்
போரழித்தாயவர் பேரழித்தா யகம்பூண்டசுரர்
சீரழித்தாயைய தப்புவராருன்சினமிதினே. (௰௨)

...ய்க்குமகுடம் புனைந்ததுபோலையனேநரகப்
...யக்கடிமைப்பட்டிருந்த நரர்கள்பிழைக்கமரித
...ப்க்குமகவெனத்தோன்றிப்பலதுன்பந்தாங்கியுயிர்
...க்குபு ... ங்கைகம்பா ... ரு முண்டு ... கார் ... வனே. (௰௩)

நீயேபரிசுத்தருள்ளேயசுத்தமிறைபுழுவாம்
நாயேனடியுவ னீயேயென்னுண்டவனன்றிகெட்ட
நீயேனையோர் பொருளாகமதித்துச்செகத்தினில்வந்
தாயேயென்னுற்றந்தை தாயேயுனக்கென்னசாதகமே.

மலைக்குமனுவுக்குமெத்தனைதூரமகிமையெல்லாம்
நிலைக்கு முனக்கு மெனக்கு மென்சம்பந்தநீண்முண்முடி
தலைக்குமணிந்து சிலுவைசுமந்து தரியலர்செய்
கொலைக்குந்துணிந்தனையேயெனக்காகக்குணக்கடலே. (௰௫)

அட்டதிசைகளு மண்டமகண்டமு மாக்கித்துனைப்
பட்டமுற்றேய் பஞ்சமோவுனக் கோரிடம்பாய்பசுவின்
கொட்டமுங் கந்தையும்புல்லு முன்னையர் கொடுத்தனரோ
துட்டர் பொருட்டிந்த கட்டமுற்றுயொருதூயவனே. (௰௬)

நீயேபிடித்த மனையிடைச்சாகுந் தஞ்சேய்பிழைக்கத்
தாயேயெனினும் பிதாவேயெனினு முட்சார்குவரோ
நாயேயெனு நரர்நிரகந் தப்பிநாளுமுய்ய
நீயேயுயிரைத்தந் தாயேயிலைபெறு நித்தியனே. (௰௭)

பொல்லாப்பசாசுபுரியு மிடர்களைப் போக்கியிங்கண்
எல்லாப்பிரசையு மீடேறவே விலங் கெய்துகொட்டில்
இல்லாப்பரன்வந்தபோ தெழின்மேனியையேந்தினவப்
புல்லாய்ப்பிறந்திலமே நெஞ்சமேயிந்தப் பூதலத்தே. (௰௮)

உடையபெருஞ்செல்வ மெல்லாந்துறந்தன் பொடுவிலங்கின்
கிடையிலொருதி பிறந்தவதிசயங் கேள்வியுற்றுப்
புடையிலொருங்கிக் கண்ணாரத்தரிசித்துப் போற்றிகின்ற
இடையரிற் சேர்ந்திருந்தோமிலையே மனமேமுனமே. (௰௯)

மேலோகர்விட்டு வேலையுலகில் விலங்குவளர்
சாலையிலேயொரு மூலையிலே புல்லிற்சாய்ந்தகந்தற்
சேலையிலேசிறுவாலியிலே காதேவன்வந்த
காலையிலேகண்டுவெக்கப்பெற்றேமிலை கன்னெஞ்சமே. (௨௰)

பூவுங்கடந்து மனமுங்கடந்து புலன்கடந்து
கோவுங்கடந்தண்ட கோடி கடந்து குணங்கடந்து
யாவுங்கடந்தவகண்டாகண்டா நிலையெந்தனெண்ணம
பாவுங்கடந்த புகழ்ந்தாயுதயம் புரிந்ததுவே.

கிலாண்ட முய்பெற்றவாண்டவனே
காரு தந்தையுமேது சமர்புரியப்
ன்னும் பகையுறவேதுமெய் பேசிடுங்கால்
மரர்களாலு முன்சீர்த்தி நுவலரிதே. (௨௨)

வரைவானவராலேயழைத்துங்குவலயமாள்
மூவரைத் தாரகையா லேயழைத்துமுகமலர்ந்து
தேவருங் காணருங்காட்சிகொடுத்தனைதிருநேவ
மேவருங்காட்சியெனக்குங்கொடுத்தருள்வித்தகனே. (௨௩)

பொன்னையுயிர்மெய்யைப்பூதங்களைப்பல்பொருளைத்தந்து
பின்னையுமுன்னையுந்தந்தவுனக்குப்பிரியமுடன்
என்னையுமென்பொருள்யாவையுமீயினுமேதுரும்மை
அன்னையுதவிக்குமாறுகவிநலொப்பாமையனே. (௨௪)

தனைநாடிவந்தவர்க்கே தடநீர்தருஞ்சற்குணர்நம்
மனைநாடிவந்தவர்க்கே யீகுவர்பெருவாழ்வுபெற
உனைநாடிநான்வரவேண்டாதுலகத்துடலெடுத்
தெனைநாடிவந்த தென்னபெருந்தயையென்னையனே. (௨௫)

கொடியவெ ரோதனுனைக்கொல்ல வெண்ணிக்குழுவிகளை
மடியவதைத்திட்டபோதுனக்காச்செத்த மாசிலர்போல்
நெடியவுலகத்தினின் பொருட்டென்னுயிர்நீங்கிடினும்
அடியன்தற்கிடையாமற்றிடமருளாரணனே. (௨௬)

சிந்தைமபங்கியுன்றாயுந்தைந்தாதையுந்தேடிடவுன்
தந்தையின்காரியம்பார்க்கப் பொன்னாலயந்தங்கினையே
சிந்தையுநம்புவிவாழ்வைவெறுத்து நிரந்தரநான்
எந்தையுன்காரியம் பார்க்கவர மருளெண்குணனே. (௨௭)

பொன்னையும்வேறுபொருளையுங்காட்டிப்புவியின்முன்னம்
நின்னையுஞ்சோதித்த பேய்ப்பசாசு நெறிகைவிட்ட
என்னையுஞ்சோதிக்க வருசுங் கொலோமற்றிதுசெய்வஞ்சம்
தன்னைக்கதிர்முன் பனிபோற்றடுத்தருள்சாதகனே. (௨௮)

உதிரவெயர்வை சொரிந்து தன்காவினுளுருகி
எதிரவழைத்துப்பிதாவேயுன்சித்தமெனவமைந்தாய்
அதிரத்துயர்வரும்போதுன்சித்தத்துக்கமைந்துபத்தி
திரவெனக்குவா மருள்வாய்மூர்த்தியனே. (௨௯)

சூரியனுக்கொருசூரியனே யதிசுந்தரஞ்சேர்
சீரியதேகத்தைக்கட்டியடித்துச்சினந்துவைது
காரியுமிழ்ந்துசிலுவையி லேற்றிக்கசடர்செய்த
பாரியவாதைக்கெல்லாங் காரணமெங்கள்பாதகமே. (௩௰)

நாட்டிக்கிளைக்கும்புகழுடையோய்பண்டுநாடியுனைக்
காட்டிக்கொடுத்தவன் யூதாசலக் கைகழுவியுனைச்
சாட்டிக்கொடுத்தவன்போஞ்சுபிலாத்தலசாமியுனை
ஆட்டிவதைத்தவர்யூதாலவடியே னிசமே. (௩௧)

ஓரோதுவுமற்ற தேவேமுனைநீயிங்குடலெடுத்து
நேரோதுமற்ற பிதாவுக்குனைப்பலி நேர்ந்திலையேல்
ஊரோது மானிடர்பேரோது வாரியுடையுடுத்த
பாரோதுபூதப்பகுப்பே தெல்லாம்வெந்துபாழ்படுமே. (௩௨)

பூமியில்வாழ்பவ ரெல்லாநரகம் புகுந்தழினுஞ்
சாமியுனக்கதனாற் குறையேது தராதலத்தோர்
நாமிகவாழினு மேயுனக்கென்பயன் சார்துயர்நீ
நேமியினுற்றதெம்மேல்வைத்த நேசமிமித்தியமே. (௩௩)

மென்மலர்மோதினுங் கொப்புளிகருந்திரு மெய்யைப்பற்றி
வன்மனயூதர்கள் வாதித்தபோதெந்த வணணமந்தப்
பொன்மயமேனிதுடித்ததுவோ நின்புகழ் பெறுந்தாய்
தன்மனவெவ்வண நொந்ததுவோவுயர் தற்பரனே (௩௪)

விண்டலந்தன்னிலரசாயுயர்ந்த விரும்பியையா
மண்டலந்தன்னிலரனுகித்தாழ்ந்தனைமாசொழிந்து
தொண்டர்கள் பேரின்பவாழ்வியிற் றோய்ந்துசுகிக்கும்வண்ணம்
அண்டர்கணாயகனே துன்ப வாரியிலாழ்ந்தனையே. (௩௫)

ஊறுவிரும்பு மனல்பட்டிளகு முளிங்கிறுங்கல்
மாறுவருட்பரனம் பொருட்டுற்றவருத்தமெண்ணி
ஆறுக்கண்ணீர்மழை பொழிலந்தி மெழுகாகிவிதும்
நீறுயுருகில நெஞ்சே நம்போலெவர் நீசர்களே. (௩௬)

அச்சயவான்விட்ட கிலதநுற்றுயுனதையனண்டத்
தச்சனைவிட்டொரு தச்சனைசார்ந்தனைசம்பத்தெல்லாம்
துச்சமென்றெண்ணித் தரித்திரம்பூண்டனை தொல்லுலகில்
நிச்சயமாகக் கரிக்கிறமெசெல்வ கிக்கியனே

ஆயேதுவின்றி
தாயேதுனக் சாருப்ய மேதினியிற்
பேயேதுபி வந்த போதுனையூதர்கள் பற்றித்தசை
நோயே ாய் விழத்தாக்கியபோதுன் கழலிலொட்டும்
களிலடிவீழாதிருந்த ததிசயமே. (௩௮)

கோ
தசப்பட்டங்கடலை நடுமாறச் சிதைத்தினர்க்கு
நீசப்பட்டங்கட்டி நீவிளையாடுகிமித்தமன்றே
நாசப்பட்டம் பெற்றயூதருனக்கு முன்னுளிற்பரி
காசப்பட்டங் கட்டியேவிளையாடினர் காவலனே. (௩௯)

கையாயிரம்பவங் காலாயிரம்பவங் கண்செவிவாய்
மெய்யாயிரம் பவஞ்செய்தலு மன்றியம்மொய்மிலுக்கி
மையாயிர மடிபயன்செய்வதாலுன் வடிவமெய்யில்
ஐயாயிரமடி நீபட்டகாரணமாரணனே. (௪௦)

சுண்டுவிரலுனியிற்பல வண்டங்க டுக்கிடுநீ
பண்டுசிலுவை சுமக்கவலியின்றிப் பாரிலனுர்
கொண்டுவிழுந்ததை யுன்னிடுங்காலண்டகோடியினும்
மண்டுமெம்பாவச் சுமைபெரிதாகு மனோகரனே. (௪௧)

கரையறுமின்பக்கடனீ யிறந்தவக்காலத்திலே
தரையுமதிர்ந்தது சூரியனீத்ததுதன் னொளியைத்
திரையுங்கிழிந்தது கல்லறைவாய்திறந்தனமா
வரையும்பிளந்த தென்னெஞ்சிளகாதென்னமாயமிதே. (௪௨)

ஒருசந்தி தன்னிலனேகிப்பல்பண்ட முண்ணுதலால்
இருசந்தியாகிப்பலசந்தியாகி யெழுசந்தியாய்த்
தெருசக்தியாவுஞ்சிரிக்கு மென்றீவினைதீர்த்தலக்கை
உருசந்தியாவன்ன நாயேனையாண்டருளுத்தயனே. (௪௩)

அப்பங்கங்களை நாடிச்செலவெனக் காயிரங்கால்
முற்படவாலயஞ் சென்றிடவென்னின் முழுமுடமாம்
பற்பலவம்புகளெல்லா மென்னுவுகின்பாயசமாம்
கற்பனையுனைவாழ்த்தலதற் கென்றுஞ்சங்கடமே. (௪௪)

வாங்கவெனிலென்கை வான்மட்டுநீளும் வறியவரைத்
தாங்கவெனிற்சற்று நீளாவெங்காலுஞ் சலிப்பின்றியே
ங்கவுமுன்னவும் பாவம்புரியவுஞ் சோம்பலிலேன்
வஞ்செய்வதி னீங்கருஞ்சோம்புடை யேனையனே. (௪௫)

தாவெனக்குச் சுயபுத்தியுமிலை நல்லவர்தாம்
ஓதாநிற்கும்புத்தி கேட்பதுமில்லை யொடுக்கமில்லை
நீதானிரங்கி யெனக்குமெய்ஞ்ஞான நிலையருள்வாய்
தாதாவுமாய்ப்பெற்ற மாதாவுமான தயாபரனே. (௪௬

தங்கச்சரட்டிற் புனையுஞ்சிலுவை தரிப்பதுவும்
வங்கச்சரட்டிற் புனைசெபமாலை கைவைப்பதுவும்
அங்கச்சாடுறு பொன்னுக்கும்வெள்ளிக்கு மாசையல்லால்
துங்கச்சுயம்பொரு ளேயுனதாசைத் தொடர்பல்லவே. (௪௭)

இடையிற்சிகை யுடையுமுண்டாக மெழிலங்கியும்
உடையவனிகளு மற்றோர்க்குக்காட்டவு முற்றிடுவோர்
நடையுடையாவையுங் காணவுங்கோயிற்கு நண்ணலன்றித்
தடையறநின்னைத் தொழும்பொருட்டன்று தயாநிதியே. (௪௮)

சிறந்தநினது செபமாலைதூக்கிச் செபிக்கப்புகிற்
பிறந்ததினமுதற் கண்டவைகேட்டவை பின்னுமுன்னை
மறந்தவையாவு நினைப்பேனின்பாத மனனஞ்செய்யேன்
அறந்தழுவும்பொரு ளேயென்செபத்தை நன்றாக்கிக்கொள்ளே. (௪௯)

வழிபடல்போல முணுமுணுவென்னவென் வாயசையத்
தொழுதிடல்போன்முழங் காணின்றிருகரங் தூக்கிநிற்ப
அழுதிடல்போலக்கண் ணீரோடநானிங் கறையுஞ்செபம்
முழுதும்பழுது பழுதுபழுது முதற்பொருளே. (௫௦)

மனைசெயராதிய ரோடுபிணைக்கு வரும்பொழுது
இனையளவும்புசி யாமற்கழிப்பன் சிலதினங்கள்
உனைநாடியோர்சந்தி செய்யவெனிலென் னுதரச்செந்தீ
தனையேயவிக்கப்பற் றுதையனேகலச் சாதமுமே. (௫௧)

எனைப்போலெனையும் பிறர்போற்பிறரையு மெண்ணலன்றித்
தனைப்போற்பிறரை யுனதுசொலுமொழி சார்ந்தொழுகேன்
உனைப்போனரரையு மெண்ணிப்பணிந்தென் னுடல்வளர்ப்பேன்
இனைப்போகம்வேட்கு மென்பாவம்பொறுத்தருள் சிற்பரனே. (௫௨)

ஆதிதினசர வாரங்களைவெறி யாட்டத்திலும்
சூதிலும்வாதிலுந் துன்மார்க்கமோக சுரதத்திலும்
தீதிலும்பல்வினை யாட்டிலும்போக்குவன் சிலர்மனப்
போதிலுறையும் பொருளேயென்பாவம் பொறுத்தருளே. ([illegible]

நிலையற்றவாழ்வை நிலையெனவெண் ணுமென் னீள்வினைகள்
மலையத்தனையுன் டெனினுமுன்னியிந்த மண்ணிற்சிந்தும்
விலையற்றநின்னுதி ரத்தோர் துளிப்பலன் வேண்டினன்யான்
அலையற்றமரு மருட்கடலேதந் தருள்புரியே. (௫௪)

வையாதுலகங்கள் யாவும்படைத்தரு ணாயகனைப்
பொய்யாதவேதனைப் போதாந்தநாதனைப் புண்ணியனை
மெய்யார்களேசனைப் பொய்யார்களுசனை வித்தகனை
ஐயாவையாவெனு மப்பாவப்பாவெனை யாண்டருளே. (௫௫)

வெம்மாலிலாளைக் கதிரோனைத்திங்களை விண்ணுடுவை
அம்மானுடலிற் பதத்திற்சிரத்தி லணிந்தவளை
நம்மானும்விண்ணவர் தம்மானும்போற்று நாயகியை
அம்மாவம்மாவெனு மையாவையாவெனை யாண்டருளே. (௫௬)

நடையானையன்ன நடையாளைச்சொல்லரு நல்வரங்கள்
உடையாளைப்பானு வுடையாளைத்தொண்டர்க் குதவிசெய்ய
இடையாளையன்ன லிடையாளையின்னரு ளேந்தும்விழிக்
கடையாளைத்தாயெனக் கொண்டவையாவெனைக் காத்தருளே. (௫௭)

முடியான்பொற்பாத முடியானைச்செங்கையின் மொய்மணப்பூங்
கொடியானைவேதக் கொடியானையற்பமுங் குற்றஞ்செய்யப்
படியானைமோக்கப் படியானைச்சூசை யெனும்பழைய
அடியானைக்கைத்தந்தை யாகக்கொண்டோயெனை யாண்டருளே. (௫௮)

பெண்கட்டிக்கொண்டுநின் றாடுமில்வாழ்வெனும் பேரிருளில்
கண்கட்டிக்காட்டில் விடுத்ததுபோலக் கலங்கிநெஞ்சம்
புண்கட்டிக்கொள்ள வயர்ந்திடுமென்னைப் புரந்தருள்வாய்
மண்கட்டிவிண்கட்டிக் கண்கட்டியாளு மகேச்சுரனே. (௫௯)

நாதாவிரங்கவொன் றுதாவழிபட்டு நான்பிழைக்கில்
நிதாசுரர்க்கு மநிதாகருணை செய்வித்தனை
போதாவமலபிர போதாசதாநந்த போகசுக
தாதாவினிவரந் தாதாவெனக்குன் சரண்கதியே. (௬௦)

செல்லுக்குமேகொடை கற்பித்தருளுஞ் சிந்தாமணியே
கொல்லுக்கஞ்சாவைம் புலமல்லனையுங் குணுங்கினையும்
வெல்லுக்குநேருு மனமாவையுமடி யேனுடனே
ஒல்லுக்குவிட்டெனை வேடிக்கைபார்த்தல் வளமல்லவே. (௬௧)

தனமொன்றுபானு சசியினைம்பூதஞ் சராசரங்கள்
வனமொன்றுபட்சகள் விலங்குகளூர்வன மற்றவையுந்
கனமொன்றுமின்றிரு வாணைதப்பாமற் கதித்திடுமென்
மனமொன்றுதானுன தாணைகடப்பதென் வான்பொருளே.

கோத்துநற்காவியஞ் செய்வதெல்லாம்புகழ் கொள்ளநின்றார்
சாத்துகவிகள் பெறவுமினிவருஞ் சந்ததியார்
ஏத்துகைசெய்து புகழ்நாட்டிடவு மிசைப்பதல்லாற்
காத்துவருமுன் னருளுக்கியன்று களிக்கடலே! (௬

தொட்டபெருங்குழி யெல்லாஞ்சின்னுளையிற் றூர்ந்துவிடும்
கெட்டகுக்கிக்குழி தூராதெந்நாளுங் கிளருமிதற்
கிட்டவுணவு பதார்த்தங்கள்யாவையு மேருவிக்கில்
அட்டவணைகிக ராமித்தனையுந்தந் தாயையனே. (௬௪

தேன்படுஞ்செஞ்சொற் கவிவாணர்போற்றிடுந் திண்ணியனே
கான்படும்பூங்குழன் மாதர்புதல்வரைக் காத்திடவும்
ஊன்படுந்தேகம் வளர்க்கவுமேயிவ் வுலகந்தன்னில்
நான்படும்பாடொரு நாயும்படாதுவின் னாயகனே. (௬௫)

இருட்டைத்துரத்து மிரவிக்கெதிருற வேயுலகை
உருட்டியுருட்டி யொளிபெறச்செய்கின்ற வுத்தமனே
குருட்டுத்தனமுறு மென்மனங்காந்தி கொளவதனைப்
புரட்டிப்புரட்டி யுனைநோக்கச்செய்தருள் புண்ணியனே. (௬௬)

ஆதாரமின்றி யகிலாண்டகோடி யடுக்கடுக்கா
மீதார்வெளியி னிறுத்தியநீயென் வினைநெஞ்சையுன்
பாதாரவிந்த நிறுத்தல்பெரிதன்றென் பாடல்களைக்
காதாரக்கேட்டுக் கருணைசெய்வாயெங்கள் கற்பகமே. (௬௭)

உலகமுதலிய மின்னுறப்பானு வுடுமுதலா
அலகறுதீபங்க ளந்தரத்தேற்றி யருளியநீ
கலகவெம்பாச திமிரமகலவென் கள்ளநெஞ்சில்
விலகருஞான விளக்கேற்றிவைத்தருள் வித்தகனே. (௬௮)

பூவாதியாம்பல் புவனங்களண்டப் பொதுவெளியில்
ஓவாதிராப்பகல் சூரியனைச்சுற்றி யோடச்செய்தாய்
சீவாதிகாரண னேயுனைச்சிந்தை தினமுஞ்சுற்ற
நீவாதிலாம லிரங்கித்திருவரு ளீட்டுவையே.

ளுந்து நெருப்பானரர்க்குச் சுகஞ்செய்வித்தாய்
படாத கடலைக்கரையின்றிக் கட்டிவைத்தாய்
டுப்படாத வளிமெல்லவீச வரமளித்தாய்
கெட்டுத்திரியுமென் னெஞ்சையடக்குவை கீர்த்தியனே. (எ0)

தாயசையாதவள் கைச்சேயசையுங்கொல் சாரிரத
மேயசையாததி லுற்றோரசைவர்கொ லெவ்வணநான்
நீயசையாம னலமெய்துவேன்பத்தர் நெஞ்சுணின்று
வர்பசையாமன் மௌனோபதேசம் வகுப்பவனே. (எக)

கோடைக்குவேண்டுங் குளிர்நிழற்சோலை குவலயப்பெண்
ஆடைக்குவேண்டு மரக்கலம்வீசி யடிக்குங்குளிர்
வாடைக்குவேண்டும் வளமாடம்போர்வை வருத்தும்பவ
வேடைக்குவேண்டுமுன் சீறடிநீழன்மெய் வித்தகனே. (எ௨)

கலமின்றி வாரிகடப்பதரிது கவின்செயுங்கட்
புலமின்றி நேர்வழிகாண்பதரிது புவியின்மனோ
பலமின்றி வெற்றிபெறுதலரிது படர்கின்னருள்
நலமின்றிச் சீவன்பிழைத்தலரிதெங்க ணாயகனே. (எ௩)

வான்வாழ்வேயிந்த மண்வாழ்வேயொரு மானிடனாய்
ஆன்வாழ்தொழுவில வரித்தோய் மிக்கவன்பொடுநீ
தான்வாழ்வென்னக வீட்டைத்தந்தேன்பரிவர்த்தனையா
நான்வாழ்நின்சுகவீட்டை யெனக்கருணாயகனே. (எ௪)

மெய்விற்பனநற் கருணாவிலாசவிலோசனனே
கைவிப்பையோ வெனையாட்டும் பசாசை நலிவித்தெனை
உய்விப்பையோ வருளூட்டுவையோ வயருற்றிடவே
செய்விப்பையோ வடியேனறியேனுன் றிருவுளமே. (எ௫)

அன்பேயினியவமுதே யெளியர்க்கடைக்கலமே
இன்பேகருணைக்கிருப்பிடமே முன்னியவருனை
என்பேமுறியத்தசையேகிழிய விடித்துச்செய்த
துன்பேகருதியெத்துன் பேவரினுந்துணிகுவனே. (எ௬)

நினையறியாதவனா னேயெனினு நிரந்தரனே
னையறிவா யென்னினை வறிவாயென்னிடரறிவாய்
னையறிவாயுள்ள மெய்யறிவாய்வினையேனிரயம்
யறியாவண்ண மீளாப்பரகதி தந்தருளே. (எஎ)

ஆழாக்கருனுட் கடலைமலையை யடக்கிவைப்பாய்
வாழாக்குடியையும் வாழச்செய்வாய் மண்டலீகரையும்
கீழாக்குவாய்பின்னு மேலாக்குவாய் நெறிகெட்டவரைப்
பாழாக்குவாயுன்வலியெவர் கூறுவர் பார்த்திபனே.

உண்ணுமலையெங்கட் கின்பங்கூட்டுவையோரிடத்தும்
நண்ணுமவெங்குநிறைந்திருப்பா யெந்நாளுமுன்னே
பண்ணுவிநோதங்கள் பண்ணுவைசாட்டையில் பம்பரம்போல்
அண்ணுபல்லாயிரமண்டமு மாட்டுவையார்கிகரே. (எ

பேயொருபக்கம் பெண்பேயொருபக்கம் பெரியபுல
நாயொருபக்க மனமொருபக்க நசையெனுஞ்செந்
தீயொருபக்கம் வருத்தவென்றே னருள்செய்தலின்றி
நீயொருபக்க மிருந்ாலென் செய்குவ னித்தியனே. (அ0)

ஆயறியாவொரு பிள்ளையிருந்த லசம்பவமே
சேயறியாவொரு தாயுமிராளிச்செகந்தைப்பெற்ற
நீயறியாவுயிர்தானுள தோகிலத்தோர் கணின்னை
யேயறியாம லிருப்ப தென்னோபுவனேசுரனே. (அக)

ஊட்டுமனைதன்னுருவந்தைப் பிள்ளைகொளிப்பள்கொலோ
நாட்டுமகில சராசரமும்பல நன்மைகளும்
நீட்டுமரியநலயைக்கடலே நின்னைநியெனக்குக்
காட்டுதலின்றி யென்கண்கட்டி விட்டதெக்காரணமே. (அ௨)

சோதி செய்சூரியன் சோதிகண்டேனந்தச் சூரியற்கும்
ஆதிதினகரனுமனைக் காணவுமாசை கொண்டேன்
பூதியினிசெய் பொருள்களிப்பேரெழில் பூண்டனவேல்
ஓதியகின்னழகெற் றோவென்றுரையுந்தோனையனே. (அ௩)

தேடிக்குளித்திடப்போய்ச் சேற்றைப் பூசித்திரும்புதல்போல்
நாடியறஞ்செய்யும்போதும் பெரும்பவநண்ணுதலால்
நீடியநின்னருளின்றிப் பவக்கடனீந்துவாரார்
ஓடிவந்தாண்டருளையா விறுதியுறும்பொழுதே. (அ௪)

நடக்கும்பொழுது மிருக்கும்பொழுது மொர்நற்கருமம்
தொடுக்கும்பொழுதும் புசிக்கும்பொழுதுந் துயின்றிடவே
படுக்கும்பொழுதும் விழிக்கும்பொழுதும் படர்சுகங்கள்
அடுக்கும்பொழுதுந் திருச்சேசுவைநினை வாயகமே. (அ௫)

குன்றெனப்பாவங்களானே செயினுமென்குற்றமெல்லா
நன்றெனத்தாபிப்பனெனையர் செப்பிறைநானிலத்தில்

லமென்றெங்குந் தாறுவனுள்ளமிசை
ந்தருளாயே லென்செய்குவனிச்சயனே. (அசு)

ஆமேகா நின்னேவற்குத் தானமைந்த
பணிசெயப்பூதஞ் சுடர்களெல்லாமமைத்தாய்
குமலவதவரு தென்பணிசெயுங் காசினியில்
நினக்குப்பணிசெய்கிலா நான்பலனிளெடுமரமே. (அஎ)

ஐந்தப்பமே கொன்டையாயிரமாக்கினையக்கினியில்
வெந்தப்பனேயெனு மூவனாக்காத்தனை மெய்த்தவற்கு
வந்தப்பங்காகங்கொடுக்கவருளினை மாயைதனில்
பந்தப்படுமடியேன்முகம்பார்த் தருள்பாக்கியனே. (அஅ)

இசையும்பிரமாண்டவகண்ட பரமண்டலேச்சுரனே
தசைகள்கிழியக்குருதி பொழியத்தரியலர்கள்
கசைகொண்டடித்துக்குருசில்லறைந்த கைக்கண்டும்பிதா
அசைவின்றிக்கைவிட்டிருந்த தெம்பாவதிக்கிரமமே. (அகூ)

அப்பரன் முன்ன மெப்பாவமுஞ் செய்யவஞ்சிடுவேன்
தப்பரனேயென்னுடனியிருப்பதைத் தானறிந்தும்
வெற்பன்னபாவங்கள்செய்யவஞ்சேன் வெவ்விடமனையார்
விற்பன்னதண்டசபைமுன்குற்றஞ் செய்யும்விற்தையினே. (கூ0)

தனியாகும்போதுவருந்தினர்க் கிதறடியாடியே
கனிவாகவேபிறர் காணவிரண்டொரு காசிடுவேன்
அனியாயவிக்கொடையாலே கதிபெறவாசையுறல்
பனிமீதுகப்பலடத்தவுனலோகரும் பண்ணவனே. (கூக)

நேசமிலேன் பிரகாசமிலேனல்ல நேசர்சக
வாசமிலேன் விசுவாசமிலேனுப வாசமிலேன்
தேசமிலேனுப தேசமிலேன்பிர தேசமிலேன்
வாசமிலேன் மனவாசஞ்செய்தாண்டருள் மாமணியே. (கூஉ)

நோக்கையருளினை நாடுங்குருடர்க்கு நொந்திறந்த
யாக்கையுயிர்பெறச் செய்தாய்கல்லார்க்கு மினியதிரு
வாக்கையருளி மறையைவிரித்தனை வந்தெனக்குத்
தீக்கையருளிப் பரமார்த்தந் தருடின்னியனே. (கூங)

வானக்கு மீன்கட்குந்தூண்டிலிடுஞ் சிலமானவர்கள்
ஆளைப்பிடிக்க வுபதேசித்தாயையனே கெடுவேய்த்
தோளைப்படைத்த மின்னார்கட்கயலுக்குத் தூண்டிலிட்டு
நாளைக்கழிக்கு மெனக்குங்கற்பித்தருள்ஞானத்தையே. (கூச)

தனபலங்கொணம் தவமுஞ்செய நதியினைத் தாணடுங்கொலோ
என்பலங்கொண்டு கரைபேறுவதரி தென்பதனுல்
உன்பலங்கொண்டு முதிரப்பலன்கொண்டு முன்னதவீட்
டின்பலன்ஐந்தடியேனைப்புரந் தருளென்னையனே (கூடு)

எந்நாளெவ்வாறு மரணம்வருமென் பதையறியேன்
அந்நாளெவ்வாறென்கதியாகு மென்பதும் யானறியேன்
இந்நாளெனினுமற்றெந்நா ளெனினுமிறந் திடுங்கால்
முன்னாகவந்தற மன்னுவஞ்சேலென்றென் முன்னிற்பையே. (கூசு)

அடிக்கடிசொல்ல வென்னுன்முடியாதையனே யொன்றுகேள்
வெடிக்கவுடலந்துடிக்க மரணவிலங்கெனையே
கடிக்கவரும்பொழுதஞ் சேலென்றென்முன்கடுகி நல்லோர்
முடிக்கணியாமுன் னடிக்கமலங்களை முன்னுதவே. (கூஎ)

கரும்பே மதுரக்கனியே யிதயகமலம்வளர்
சுரும்பே யமுதச்சுவையேபரம சுகநிலையே
அரும்பே யழகியபூவேகிதமென்ன வலமன
இரும்பேயிழுக்கு மெழிற்காந்தமேயென் னிடரொழியே.

பாசாடவியைப்பறித்திடு மாருதம்பாவப்பகை
ஆசாபசாசையழிக்குங்கனலி யறத்தின்வித்து
மாசாம்விடந்தனைமாற்றுஞ் சஞ்சீவினிவானவர்க்கும்
வாசாமகோசரமாசேசு நாமநன்மந்திரமே. (கூகூ)

இல்லார்க்கொன்றீகிலன் கைம்மாறுவேண்டியிகழ்கிகொள்
வல்லார்க்குச்சோடச மாவுபசாரம் வழங்கிடுவேன்
பொல்லார்க்குநானொருபூனை நிறைந்தபொறுமையுறும்
நல்லார்க்குச்சத்துருநானே யகன்றவிண்ணுட்டரசே. (௱)

நாநிக்குமாழிகினைற்றுமுஞ்சோதிக்க நண்ணுங்கொலோ
ஆதிக்கமானவருள்வடிவே யடியேன்றனைநீ
சோதிக்கநானொரு பாத்திரவானன்று தொல்வினையைச்
சேதிக்கவேண்டும் பிரசாதிக்கவேண்டு நின்சீரருளே. (௱க)

இடிக்குமழைக்கு மரமன்றிப்புட்கட் கிருக்கையுண்டோ
நடிக்கும்விலங்குக்குக் கானன்றிவேறிட நண்ணவுண்டோ
அடிக்கினு நிவந்தணைக்கினுநீதுன்பத் தாழ்த்திடினே
மடிக்கினு நீயுனையன்றியுண்டோகதி மாநிதியே.

அகலுமருட்கடலே யுனக்கோர்தனி யாழியென்னில்
சகலவண்டங்களு நின்பாற்குமிழிகள் சார்கரைநும்

பகலுஞ்சிறுபொறி காலுன்னுயிர்ப் புள்ளபாதலம்பார்
ககனங்கடந்த நினக்குந்தலைமெவன் காலெவனே. (௯௩)

நின்மயமாக வென்னுன்மாவையாக்கின நீசனென
நன்மயமாகக்கிறிஸ்தவனுக்கின நாடிவந்து
நின்மயனீதுன்பப்பட்டி றந்தாயிதுசெய்து மென்றன்
சன்மம்வியர்த்த முறுவன்னைக் காத்தருடற்பரனே. (௯௪)

நீங்குகளுறன் புரியாச்சமயந்தனைச் செப்பிடுங்கால்
தூங்குஞ்சமயமொன்றே யச்சமயத்துஞ் சொப்பனத்தில்
ஓங்குமறஞ்செயக்காண்பதல்லாலற மொன்றுமிலலேன்
தேங்குங்கருணைப்பெருக்கே யென்வல்வினை தீர்த்தருளே. (௯௫)

உளமேபங்காளிவழக்கிற் கெனக்குமுனக்கு முண்டோ
குளமேகலக்கிப் பருந்துக்கிரையிடுங் கொள்கையைப்போற்
களமேயென்வாழ்வைக் கெடுத்திடக் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டாய்
நளமேவுதன்னில்லிற்றுனே நெருப்பிடுந்தன்மையினே. (௯௬)

ஓர்பிணியற்றகணவனை நோக்கியுனக்குப் பின்யான்
பார்மிசைவாழவகைசெய் யென்பாள்பரலோகத்துக்கே
ஆ.. முன்பெனுப்பவிரும்பு மில்லாட்குழைந்துச்
சீர்தருமுன்னை மறத்தலறிவின்மை தேசிகனே. (௯௭)

கணவனிழந்தமனைவி யொப்பாரியைக் கண்ணிடுங்கால்
உணவிழந்தேன் செவ்வுடையிழந் தேனணியோடுமஞ்சள்
மணமிழந்தே னென்பதல்லாற் பதியைமனத்திலுனி று
மணமகட்காகவுனை நீத்தல்புன்மை மனோகரனே. (௯௮)

பெற்றாருளும் பெரியாருளும் பிறங்குமுடி
உற்றாருளுமுரியாருளு முலகமிசை
மற்றாருளுமிருந்தென்பயன் புவிவாஞ்சையெல்லாம்
அற்றார்தொழுமரசேயுன்னருளொன்ற கன்றிடினே. (௯௯)

என்பொருளைத்தமதென்பர் மனைசுதரோந்தலென்பான்
நன்பொருளென்பன்றமதென்பர் ஞாதிகள்யார்கள்வர்தம்
பின்பொருளென்பர்மண்டன்ன தென்றுன்னுமிப் பேதைச்சேன்
மன்பொருளாகியின்பந்தந்தருள் வான்பொருளே. (௱)

கல்லாதவாயர் புகழேற்றனையுனைக் காட்டவந்த
பொல்லாதசிடன்றன் முத்தமுமேற்றனை போந்தசுவை
இல்லாதகாடியுந் தாகத்துக்கேற்றனை யேசிடுபுன்
சொல்லாமென்பாவையு மேற்பாய்விண்ணருந் துரைமகனே. (௱௧)

முற்றிற்று.

5611

கடவுள் துணை.

திருவருள் அந்தாதி.

காப்பு.

பானும்பரவடிவானேமதியைப்பதமிதித்த
ஞானம்பரகருணைகரியேமறைநாயகியே
கோனும்பரஞ்சுடர்க்கந்தாதி யானென்றுகூறிட்டவே
தேனும்பரமநல்வாக் கருள்வாயுமேசேகரியே.

நூல்.

அருண்மயமாகியவைபா மெய்யாவெனதாருயிரோ
இருண்மயமானபிரபஞ்ச வாழ்க்கையையேவிரும்பி
மருண்மயமாகி மயங்குமனத்தை வசப்படுத்தித்
தெருண்மயமாகிடச் செய்வாய்மெய்ஞ்ஞானச்செழுஞ்சுடரே (௧)

செழும்பதுமத்துக்குரீரே துணைவனஞ்சேர்நிலத்தில்
எழும்பயிர்கட்கு மழையேதுணை பசிந்தேங்கிமிக
அழும்பலசேயர்க்குத்தாயே துணையுனையன்றியையா
தொழும்பனெனக்குத்துணையு முண்டோவுண்மைசொல்லுவையே (௨)

சொல்லுக்கழகுமெய் சோலைக்கழகு சுகமிழலாம்
செல்லுக்கழகுமழை கொடைசெல்வர்க்குச்சிரமுகாம்
எல்லுக்கழகொளியல்லுக்கழகிங் தெனதுமன
இல்லுக்க ழகுனையேகுடியேற்ற லிறையவனே (௩)

இறைவாவென்னுள்ளத்துறை வாயுனக்கென் னிதயத்துயர்
மறைவாவலைகைச்சிறைவாய்வருந்திமயங்குமெனை
நிறைவாங் கருணைத்துறைவாய்படிந்திடநீயழைக்கிற்
குறைவாவுனக்கு மறைவாயனைருணாநிதியே. (௪)

நிதிமுகநோக்குவர்தீனர்வெங்கோடைநெருக்கமுற்றோர்
நதிமுக நோக்குவர் கற்பினர்நோக்குவர் நாயகனைப்
பதிமுகநோக்குங்குடிமன்னவர்கட்கும்பண்ணவர்க்கும்
அதிபதியுன்முகநோக்கிநின்றேனெனதாண்டவனே. (௫)

ஆண்டவனேயறம்பூண்டவனே யகிலாண்டமெல்லாம்
நீண்டவனேயருண் மூண்டவனேயிந்நிலத்தில்வந்து
மாண்டவனேகனமாண்டவனே தொண்டர்மாசின்மனத்
தாண்டவனே பரமீண்டவனேநலந்தந்தருளே (௬

தந்திகள்கோடி குதிரைகள்கோடி தமனியத்தேர்ப்
பந்திகள்கோடி பதாதிகள்கோடிபடைத்திடினு
முந்திபின்னருளில்லாதகாலத்து மெய்ப்படைகள்
வந்தி கருப்பமலவோ சுடர்விடுமாணிக்கமே. (௭

மாணிக்கமேயென்மரகதமேயருள்வாரிதியே
ஆணிக்கனக மலையே யெனதுயிர்க்காருயிரே
பேணிக்கருதுவர்பேறே யுனக்கென்பிரியநெஞ்சைக்
காணிக்கைதந்தனன்கையேற்றுக்கொண்டுகதியருளே. (௮)

கதியேதமரர்பதியே யுனையன்றிக்காமியப்பேய்
சதியேசெய வெண்மதி யேமயங்கித்தயங்கினின்சந்
நிதியேயடுத்துத்துதியே செய்தேன்வினைநீக்கவிந்து
நதியேகருணைநிதியே யெனக்கருள்சாதிப்பையே. (௯)

சாதித்தலைவருமன்பற்ற வரெனிற்றாழ்ந்தவரே
ஓதித்துதிப்பவர்தாழ்ந்தோரெனினுமுயர்ந்தவரே
வாதித்திடும் பல்சமயங்கணீக்கி நின்மாமறையைப்
போதித்திடுமுனக்குண்டோகைம்மாறுநற்புண்ணியனே. (௰)

புண்ணியமென்பதணுவத்தனையும்புரிகின்றிலேன்
பண்ணியபாவமலையத்தனையுண்டுபாரினுள்ளோர்
எண்ணியவெண்ணமெல்லாமறிவாயுனக்கென்சொல்லுகேன்
கண்ணியபத்தர்கணத்தெனைச்சேர்த்தருள்காவலனே. (௰௧)

காவல்செய்மன்னரை யாசகராக்குவைகாசினியில்
ஏவல்செய்வோரையுங் காவலராக்குவையாவுமுணர்
நாவலராக்குவைகல்லாதவரையு நாட்டுமுன்சீர்
பாவலரும்பரவற்கெளிதோகன பார்த்திபனே. (௰௨)

பாராதவன்கலைநேராதவனல்லபத்தர் குழாஞ்
சேராதவன்பழிதீராதவனின்பொற்றாளுக்கன்பு
கூராதவனவமோராதவனென்குறைபொறுப்பாய்
பேராதவனெனக்காராதனமுறும்பெற்றியனே. (௰௩)

பெற்றவனீமுன்வளர்த்தவனீயென்பிரியனுநீ
உற்றவனீயென்னுடலுயிர்நீ பல்லுடைமைகணீ
கொற்றவனீயென்குருசாமிநீகுறியுங்குறையும்
அற்றவனீயுனையன்றியுண்டோதுணையானனே. (௰௪)

ஆரணவாயனை யாதிதன்சேயனையாயனைய
பூரணநேயனைப்பொய்பறுதூயனைப்புண்ணியனைக்
காரணகாரியமேதுமில்லானைக் கருணைபொங்கும்
வாரணமொப்பனையப்பனையுன்னிமகிழ்நெஞ்சமே. (௰௫)

நெஞ்சேயுனக் கென்னசொல்லியுமோர்கிலைநீதமும்
நஞ்சேயனையசிற்றின்பம்விரும்பினைநன்மைபொழி
மஞ்சேயனைய கொடையானை நம்பிடின்மாவலிமுன்
பஞ்சேயெனப்பறந்தோடுநம்பாவங்கள்பாரிடத்தே. (௰௬)

பாரிடமாயை வெம்போரிடவாடினன்பைம்பயிர்கள்
காரிடமன்றிப்பின்னாரிடமேற்குங் கயல்கட்கெல்லாம்
நீரிடமல்லதுசாரிடமேது நிலத்திலெனக்
கோரிடமில்லை யுன்னூரிடஞ்சேர்த்தருளுன்னதனே. (௰௭)

உன்னதவீட்டின்பந்தன்னைமறந்திவ்வுலகமயற்
சன்னதமேறித்தலைதடுமாறி நற்சார்பிலை
இன்னதினையதெனவறியாமலிருந்திடுநாய்
அன்னதமியனை யாட்கொள்ளவுன்னுவையற்புதனே. (௰௮)

உன்னிடவுன்னிடத்தித்திக்கு நெஞ்சமுருகிநிதம்
பன்னிடப்பன்னிடத்தித்திக்குநாவுபழுதறவே
மன்னிடமன்னிடத்தித்திக்குங்காதுவளர்தவத்தோர்
முன்னிடமுன்னிடவின்பமுதவு முதல்வனையே (௰௯)

முதற்பொருளின்றிவணிகஞ்செய்வாரெவர்முன்வித்தின்றிப்
பதப்பயிர்யாவரிடுவாருருளின்றிப்பண்டிதனை
இதப்படயாவர்நடத்துவர்தற்பரனேயுனது
பதப்புணையின்றிக் கடப்பதெவ்வாறுபவக்கடலே (௨௰)

கடலைமலைகளைக்காட்டைப்பன்னாட்டைக்கடந்துதிரிந்
துடலை வளர்க்கப்பலபாடுகள்படுமுன்மத்தனொன்
நடலையுலகப்பிரசித்தமேயதைநான்மறைத்தல்
படலையிட்டண்டத்தை மூடலொப்பாகும்பராபரமே (௨௧)

பரத்துக்கனிசெய்யும்பண்ணைவிழ்னயிந்தப்பாரிடத்தென்
உரத்துக்கனியுன்னனையுந்தரியமொடுசிலுவை
கரத்துக்கனிசின்றிருச்செபமாலை கரடறவே
சிரத்துக்கணியுன்பதமாமகுடஞ்செழுஞ்சுடரே (௨௨)

சுடர்மணிநேரொத்துகாயமுமுண்முடிசூழ்சிரமும்
அடர்சிலுவைப்பாரந்தாங்கியதோள்களுமாணியிட்டுப்
படர்திருத்தாள்களுங்கைகளுங்கந்தைபடியிடையும்
இடர்கொண்முகமு மெப்போதுமென்கண்முன்னிலங்கிடுமே (௨௩)

இலகுஞ்சுடருங்கனலும்புனலுமிரும்விண்வளி
உலகுங்கொடுத்தெனைச்சேய்போல்வளர்த்தினிதோம்பியசீ
விலகுந்தரமின்றிப்பாசவலையினை வீசியென்றுங்
கலகஞ்செய்பேய்க்கெனைக்காட்டிக்கொடுத்ததென்கண்மணியே (௨௪)

கண்ணின்றிக்காணுவைகாதின்றிக்கேட்பைகழல்களின்றி
விண்ணின்றுலவுவையெங்கனுமுயற்பலவித்தைசெய்வாய்
எண்ணின்றிநன்றருடேவகாமின்றியிர்வுஞ்செய்வாய்
உண்ணின்றியாவையுமாட்டுமுன்சீரெவரோதுவரே. (௨௫)

ஓதக்கடலுல கெல்லாம்பகைக்கினு முத்தமகின்
சீதக்கமல பதாம்புவோர்க்கொருதீங்குமுண்டோ
நீதக்கடலன்ன நீயேமுனியினிருப்பர்களும்
ஏதக்கடலுற்றழிவார் சுகமவர்க்கேயிலையே. (௨௬)

இலையென்னுஞ் சொல்லின்றிசீவோய் முன்னீயெனக்கீந்தவுடல்
மலையல்லவே வன்மரமல்லவே பொன்மயமல்லவே
சிலையல்லவே வல்லிரும்பல்லவே யொருசெம்பல்லவே
நிலையல்லவே யிதுநீக்குமுன்வந்தருணீட்டுவையே. (௨௭)

நீட்டேனருண்முகங்காட்டேன் வறியர்க்குநேசமுன்பால்
நாட்டேன்பதமலர் சூட்டேனதினநல்லறிவைத்
தீட்டேனறப்பொரு ளீட்டேனெனினுமுன்சீறடியைக்
கேட்டேனினிவிடமாட்டேனருள்கிருபாநிதியே, (௨௮)

கிருமிகளே நிறைரும்பிணைப நோயின்கிடங்கைப்புலக்
கருமிகளுட்டைப் பலவோட்டைபோட்டைவன்காமியப்பேய்
மருவியவீட்டை மலசலக்கூட்டைவளர்த்திடுகோன்
தருமநிலை பெறச்செய்வாய் பரமதயாநிதியே (௨௯)

நிதியுமுனதுணுஞ் சோறுமுனது நிதம்வசிக்கும்
பதியுமுனதுயிர் தேகமுனது பலபொருளும்
மதியுமுனதினி நீயெனக்கீயவதீத்திருக்கும்
நதியுமுனதெனிற் கைம்மாறிறவனற்கதிநிலையே (௩௦)

நிலையாதவாழ்வையிலையென வெண்ணிநெடியகடல்
அலையார்துரும்பென யாங்கணு மோடியலைந்தலைந்து
வலைசார்கலையென வாடுமென்வாட்டந்தமாற்றிடுவாய்
மலைமேலிரண்டுசிலைமேன் மறைதந்த வான்பொருளே (௩௧)

யாக்கம்பேர்ந்த மண்ணகம்வீழ்ந்தவம்வாரிதிநீர்
தானகம்பேர்ந்து னையேறினுந மந்தம்மொடுகான்
போனதுமின்றியலைனுந்துன்பம் புகுமையா
நானகந்தன்னிலுனைமறவா வரநல்குவையே. (௩௨)

நல்லமரந்தனிலே புல்லுருவிதனிபுறப்போற்
சொல்லருநல்லவர் வாழுமவனியிற்றூய்மையிலாப்
புல்லனெனையும்படைத்ததென்னேபரிபூரணனே
வல்லவுனக்கெனை மாசிலனாக்கல் வருத்தமின்றே (௩௩)

இன்றுசெய்வாய்தயை நாளைச்செய்வாய்தயையென்றெண்ணியே
கன்றுபிரிந்த தன்றாயினைத் தேடுகலங்குதல்போற்
பொன்றுதலின்றிப்புலம் புகின்றேனைப்புரக்கவுனக்
கென்றுதயைவருங்கொல்லோபுரமைந் தெரிந்தவனே. (௩௪)

எரிவாய் நரகத்துக்காளாயிருந்த வெனக்கிரங்கிப்
பரிவாயவதரித்தே பாடுபட்டுப்பரகதியின்
விரிவாய்திறந்தனை நின்பாடுகளவமேவனன்றே
தெரிவாய் கருணைபுரிவா யனைகுணகரனே. (௩௫)

தினமுஞ்சமயிகள் செம்பிலுங் கல்லிலுந் தெய்வஞ்செய்வார்
அனமுதலிட்டதைக்காப்பரழிப்பரது தெய்வமோ
கனமுறுவிட்டிதிகிலயமாந் தொழில்கைக்கொண்டெல்லாம்
மனமுவந்தீந்திடுநீயே நிசதெய்வமல்லவனே. (௩௬)

வல்லோயென்றெப்புவ னீபெனக்கீந்தமலங்குரங்கோ
கல்லோகடினவிரும்போ வழிக்குங்கனல்வளியோ
அல்லோவலகை மயமோமதந்தோதென்றறிகிலன்யான்
நல்லோயிக்னெஞ்சந் திருந்திடநின்கழனுட்டுவையே (௩௭)

நாட்டி னகரி லெனைப்போலந்தியர் நரரினத்தும்
காட்டிற்றிரியும்விலங்கினந் தன்னிலுங்கண்டதுண்டோ
ஏட்டிலடங் கருந்திவினையாவுமிழைக்கின்றயான்
வீட்டிற்புகும்வழிகாட்டிக்கருணைசெய் வித்தகனே (௩௮)

வித்தமும்வேண்டிலன் மேதினிவேண்டிலன் வேதினி யோர்.
அத்தமும்வேண்டிலனுயரும் வேண்டிலனற்பசுகப்
பித்தமும்வேண்டிலனுத்தமமார்க்கமும் பேரின்பமும்
சித்தமும்வேண்டினன்சித்த மூவர்தருணித்தியனே (௩௯)

சித்தமென்னெஞ்சத்தி லீவாழவேண்டு நினைக்கதுதான
சுத்தமிலதென்று தள்ளவொண்ணுது தொடரும்விடம்
கொத்தமர் கொட்டில் பிறப்பிடமாவுவந்தனையே
அத்தன்மையாகவென் சித்தமமர்ந்தருளாரியனே. (௪௰)

ஆரியன்றன்றெழில் ஞானேபதேசமகல்விசும்பார்
சூரியன்றன்றெழில் சூழிருணீக்குணிவுமிகும்
வீரியன்றன்றெழில் வெற்றிபெறுதல்விரிவிசய
காரியனே யுன்றெழினற் கதிநிலைகாட்டுவதே. (௪௧)

காட்டுங்கண்ணணி யெங்குங்காண்பொருணி பின்னுங் காண்பவனி
ஊட்டுங்கைநீயுண்ணு முண்டியுநீயுண்ணின்றுண்பவனீ.
நாட்டுஞ்சாரசரமெல்லாமமைத்து நலிதலின்றி
ஆட்டுமுன்மேன்மையை யாரறிவார்கருணாகரனே (௪௨)

கருமப்பயிர்க்குக் களைகோன்மெய்ஞ்ஞானக்கருப்பொருளாம்.
தருமப்பயிர்க்குமழைபவ நோய்க்குந்தனிமருந்து
பெருமைப்பரகதிக் கேணிதுயர்செயும்பேய்க்கொருவாள்
இருமைப்பயனருளுஞ் சேசுவென்னு மிரண்டெழுத்தே (௪௩)

எழுத்திரண்டேயன்றி யாயிரமல்ல மற்றிவ்வெழுத்து.
பழுத்தகனியெனப்பாலெனத்தேனெனப் பாகெனவே
வழுத்த வழுத்த மதுரந்தரு மண்ணிணைமாநரகில்
இழுத்துத்துயர்செய்யு முன்னே யங்நாமமிசைத்தனன்றே (௪௪)

இசையும்படியும் பெறப்பாடுவேனுனதின்கருணை
இசையும்படி கவிபாடேனஃதன்றியுமேயியலும்
இசையும்படிய நன்னடகமுந்தெரியேன்சுரரின்
இசையும்படி புகழும்பெறுவோய் சுகமீந்தருளே (௪௫)

அருளிற் பெரியவனீயே யுனக்கில்லையாருநிகர்
மருளிற் பெரியவனு னெனக்கொப்பில்லைமாசறுகின்
தெருளிற்சிறிது கொடுத்தெனை நல்வழிசேர்க்கிலுன்கைப்
பொருளிற்சிறிது குறையுங்கொல்லோமறைப்போதகனே. (௪௬)

போதகின்கோயில் புகுவதுடலன்றிப்பொய்கொண்மனம்
காதவழியகன்றேடுங் கண்மாதனைககாணபதன்றிச்
சாதகபூசையைக்காணு செவியுன்சொல்சார்தலன்றி
வேதவசனத்தைக் கேட்பதுண்டோவொருமேலவனே. (௪௭)

மேலவனே யனமில்லாத நேரத்தும்வெம்பசியில்
காலமுமோர்சந்தி செய்வேன்விரதஞ் செய்காலத்தினும்
பாலும்பழமும்பலபக்கணமும் பருகிவண்ணுன்
சாலுங்குநிரு மெனநிறைப்பேனொரு சந்தியிதே. (௪௮)

சந்திக்கக்கண்களும் வாழ்த்திடவாயுந்தனித்துருகிச்
சிந்திக்கநெஞ்சமுஞ் சேவிக்கக்கைகளுந் தேர்ந்துதினம்
வந்திக்கச்சென்னியுநீயே யெனக்குவகுத்திருந்தும்
பந்திக்குமன்பின்றிநாள் போக்கினேன்மரிபாலகனே (௪௯)

பாலேமொழியென்ப ரன்னது மெய்யெனிற்பாற்பசுவேன்
சேலேகண்ணென்னில் வலையெடுத்தாற்றுக்குச் செல்லுவதேன்
நூலேயிடையெனிற் பஞ்சாதியேன் பெருநோய்செய்மின்னர்
மாலேயொழிமலர்க்காலேவணங்கினன் மானவனே. (௫௰)

மானேவிழியெனிற் கொம்பெங்ஙன்காலெங்ஙன்வாலெங்ஙனே
வானேகுழலெனின் மாரியிடியெங்ஙன்வாண்மதியந்
தானேமுகமெனில் வீடுகடோறுந் தனிவிளக்கேன்
கோனேபெண்ணாசையைநானேவெறுக்கக் குணமருளே. (௫௧)

அருமனைசேயனை நோயமர் காயத்தையம்புவியைத்
திருவைவிழைந்து தெருவிலலையுஞ்சிறுமதியீர்
அருவைமெய்ஞ்ஞானவுருவை யடியர்க்கருள்பழுகருந்
தருவைப்பரமகுருவைநிரந்தரஞ் சார்ந்துய்மினே. (௫௨)

சார்கொண்டபூதலநங் காணியாவதிற்றுனுடலம்
வேர்கொண்டுதூர்கொண்டு தார்கொண்டுநாளும்விரிகின்றதா
நீர்கொண்டபுற்புத நேர்கொண்டவிவ்வுடனிங்குமுன்னே
சீர்கொண்ட பேர்கொண்ட வேர்கொண்டசேசுவைச்சேர்மனமே. (௫௩)

சேரும்பொய்த்தெய்வங்கட் காயிரநாமந்தினமவர்க்குப்
பாரும்கொள்ளாதபலபொய்ப் புராணம்பராபரற்குப்
பேருமொன்றேயக்கர மிரண்டேயதைப்பேசிடவே
நேரும்பரகதிதிருந் துரிதநிலத்தவரே. (௫௪)

நிலமனைவீடுகளாடுகண் மாடுகனிமணிதியம்
பலவுங்கடையிலுதவுங் கொல்லோசெல்வப்பாமரர்கள்
இலவுகள்காத்தகிளியாவ ரேழைகட்கிட்டுநிதம்
நலமும்பலமுந்தருமீசன் பாதங்கண்டுநெஞ்சே (௫௫)

நாடாதசிந்தையை ஞானோபதேசநண்ணுஞ்செவியைப்
பாடாதவாயைப்பணியாத் தலையைப்பதங்கும்பிடக்
கூடாதகையையன் பாடாதகண்ணைநின்கோயிலுக்கே
நீடாதகாலையொர்மாடா மெனச்சுமந்தேனித்தனே. (௫௬)

நித்தம்விலக்கவிலக்கப்புன் பாசந்தண்ணீருறல்போற்
சிந்தந்தெளிவின்றிப்பாச பந்தங்கள்செறிந்திடநான்
மத்தகயமன்னமாயை வசப்பட்டுவாடியிடுஞ்
சத்தமுன்காதிற் புகவிலையோ நற்சரணியனே. (௫௭)

சரணஞ்சரண முனக்கையனே யித்தரணியிலெங்
கரணமடங்க வுடல்சோரக்கால்கரங் கட்டவிழ
மரணம்வரும்பொழு தஞ்சேலென்றென்முனம் வந்துனது
சரணபங்கேருகந் தந்தருள்வாய்சர்வ சாதகனே. (௫௮)

சாதகவாலயஞ் செல்லாதநொண்டி தவநிலையோர்
போதகமேயென்றுங் கேளாச்செவிடனிற் போற்றல்செய்யாப்
பேதகவூமனன் னூல்பார்த்திடாத பெருங்குருடன்
காதகனுமென் வினைதீர்த்தருள்புரி கண்மணியே. (௫௯)

கண்ணோர்புறஞ்செலக் காதோர்புறஞ்செலக் கள்ளமனத்
தெண்ணோர்புறஞ்செல யானோர்புறத்திருந் தேதினமும்
பண்ணோர்பிரார்த்தனை யாயினுநின்செவிப் பாலுகந்து
விண்ணோர் தொழுமரசே யடியேனுக்குவீடுதவே. (௬௦)

வீட்டிலெனக் குமிடமிலையாவருண் மேவுறுநின்
பாட்டிலெனக் கொருபங்கிலையா பெரும்பாக்கியவின்
நாட்டிற்சுரர்சொலும் பாட்டிசைந்தோயிங்கு நானவிலும்
பாட்டில்வராமலுன் பாட்டிலிருப்பது பண்பல்லவே. (௬௧)

அல்லும்பகலுமுன் பாதாரவிந்த மனுகிபனல்
புல்லுமெழுகென வுள்ளமுருகிப் பொருந்துபள்ளம்
செல்லும்புனலென நன்னெறியானுறச் செய்தருள்வாய்
கல்லுங்கரைய மறையுபதேசித்த காவலனே. (௬௨)

காவென்றுகோவென்று புல்லனைப்பாடுங் கவிப்புலவீர்
பூவென்றுமாவென்ற கண்ணோர்பொன்னென் றிச்சைபூண்பதற்றுத்
தூவென்றுமேயொன்று மானன்றுதானென்று தோன்றுமொன்றைத்
தேவென்றுவாவென்று காவென்றுபாவென்றுஞ் செய்துய்மினே. (௬௩)

செய்யுந்தவங்கள்பொய் செப்புஞ்செபங்கள்பொய் சிலனைப்போல்
நையுமுருக்கம்பொய் பெய்யுங்கண்ணீரும்பொய் நாளுமென்றன்
பொய்யும்பொய்வேடமும் பூமியுள்ளோர்மெச்சப் பூண்பதன்றி
உய்யுமுள்ளன்பு சிறிதுமில்லேனதி யுன்னதனே. (௬௪)

உன்னுமகத்தியு முன்னுமனத்தையு முத்தமசம்
பன்னுவென வுனைப்பன்னுவென் வாயையும்பாவமுறும்
என்னுகமுற்றையு மென்னுகவுற்றன விட்டருக்கு
மன்னுவருளிய மன்னுவருளுயர் வாழ்வினையே. (௬௫)

வாழ்வுவரும்பொழு துன்னையுன்னேனென் வலிபுகழ்வேன்
தாழ்வுவரும்பொழு துன்மேற்குறைசொல்வன் றாரணியில்
வாழ்வயிரேழும்பத் தினமாயிரம்பொய் பகருமெனை
வீழ்கதிநீக்கிப் பரகதிசேர்த்தருண் மேலவனே. (௬௬)

மேலில்லைக்கீழில்லை முன்னில்லைப்பின்னில்லை வித்துமில்லை
பாலில்லைமாவில்லை யொப்பில்லைத்தப்பில்லை பாசமில்லை
காலில்லைக்கையில்லைக் கண்ணில்லைக்காதில்லைக் காயமில்லை
ஓலில்லைப்பேரில்லை யூரில்லையுத்தமனே யுனக்கே. (௬௭)

உனக்கோர்குறைவில்லை நீயேசம்பூரண னுன்னையண்டும்
எனக்கோர்குறைவில்லை யென்றுபலரு மியம்பிடவென்
மனக்கோயில்வாழ்ந்து மலநீக்கிப்பேரின்ப வாழ்வருள்வாய்
தனக்கோர்நிகரில்லை யென்னுந்தகைமை தழைத்தவனே. (௬௮)

தவமேசெயவெண்ண விடுவிட்டோரடிதான்பெயரேன்
பவமேசெயவெனிற் சோராமற்பாரெங்கும் பாய்ந்திடுவேன்
அவமேயென்சன்மமழியாதவண்ண மருளபுரிவாய்
நவமேவுபோரணி வானவர் போற்றிடு நாயகனே. (௬௯)

நாயுகன்மாடும்வளர்த்தோர்க்குதவி நனி புரியும்
காயுங்கனியுதிழலு முதவிடுங் காமரமும்
தாயும்பிதாவுந்தமரு மெனத்தன தானிபங்கள்
ஈயுமுனைக்கனப்போது நினைத்திலனென்னப்பனே. (எ௰)

அப்பம்பெய்சட்டியை யாணவப்பெட்டியைபாக்கமிலா
உப்பமர்பாண்டத்தை யூனிறை காண்டத்தை யுண்மையிலாத்
தப்பமர்செப்பினைச்சஞ்சல வைப்பினைத் தானம்பியே
செப்பருநின்னை மறந்துவிட்டேன் பெருஞ்சீர்த்தியனே. (எக)

சீருண்டுநெஞ்சத்திடமுண்டு நித்தியநேசமுண்டு
பேருண்டுஞானப்பிரசாதமுண்டு பெரியமுத்தி
ஊருண்டுநன்மை யொருகோடியுண்டிவ் வுலகினமக்
காருண்டிணைமனமே பரன்பாதமணிந்திடினே. (எஉ)

அணியுந்தனமும்மனமுங்கொடுத் தெனையாண்டவனே
[illegible]யம்பெருங்கொள்ளித் தேட்டிந்தந்தென்ன வெம்மாயைக்குநான்
தனியவதற்கதிகாரங்கொடுத்த தென்றந்திரமும்
பிணியுஞ்செயுமந்தப் பேயைக்கொன்றென்னைப்பிழைப்பிப்பையே. ()

பிழைப்பிக்கவேண்டும் பிழைகளைநீக்கி நற்பேரறத்தைத்
தழைப்பிக்கவேண்டுந் து சங்கட்டியேயெனைத் தாழ்நரகில்
நுழைப்பிக்கவேவஞ்சனு செய்யுமலகையை நூறியெனை
அழைப்பிக்கவேண்டு முன்னானந்த வீட்டுக்கரும்பரனே. (எச)

அருமையருமையிம்மானுடசென்மமதிலுமிகப்
பெருமைபெருமைகிறின்தவனூநலிப்பேறுபெற்றும்
எருமையெனப்பவச்சேற்றிற்புரளுமெனக்கிரங்கிக்
கருமக்கடற்கரை யேற்றிடுவாயொரு காவலனே. (எரு)

காவிலருந்தவஞ் செய்தவையாவிக் கரடனுக்குன்
கோவிலுநஞ்சு குருக்களுநஞ்சு குணமுநஞ்சு
[illegible]ாவிலுன்பூசை சுவிசேடநஞ்சு தருமநஞ்சு
பூவிலடிய னுயுமாறிரக்கம் புரிந்தருளே. (எசு)

புரியும்பிழைகள் பலகோடியன்னவை போதகாக்குத்
தெரியமெய்ப்பாவ சங்கீர்த்தனஞ்செய்கிலன் செய்கினுமே
பெரியபிழைகளை மறைத்துச்சிறியபிழை யுரைப்பேன்
அரியவனியறியாப் பிழையுண்டுகொ லாண்டவனே. (எஎ)

ஆண்டவனியுன் னடியவனுனென் றுரும்பெயரோ
பூண்டவன்றுனலவோ வெனதுள்ளத்திற் பேர்தமெனும்
நீண்டசுடர்விளக்கேற்றி மலவிருணீக்கியெனை
மாண்டவனுக்கப்படாதோ வடியர்மனோதயனே. (எஅ)

மனமெனுமர்க்கடமைம் பொறிகாட்டியமால்வழியே
வனமும்புனமுமலையுங்கடலுமிம் மண்ணும்விண்ணும்
தினமுமெனையிழுத்தோட நொந்தேனிச்சினக்குரங்கைக்
கனமுறுநின்கழல்கட்டிவைப்பாய் நற்கலைக்கடலே. (எகூ)

கலையாவுங்கற்றென் கவிபலபாடியென்கற்பனையின்
மலையேயெனப்பிரசங் கித்தென்செல்வங்கள் வாய்க்கினுமென்
அலையார்கடற்புவி யாண்டுமென்னந்தத்தறமறமே
நிலையாகுமற்றுளயாவும் விண்வில்லொக்குநேரிலியே. (அ௦)

நோராகக்கூன்குருடூமை செவிடுநிவர்த்திசெய்தாய்
தீராப்பிணிகளுந்தீர்த்தாய் நற்கள்ளற் குச்சித்திதந்தாய்
சாராச்சவமும்பிழைக்கச் செய்தாயெனைத்தாழ்நரக
காராகிரகத்திற் சேராமற்காத்தருள் கண்மணியே. (அக)

கண்ணேயெவர்புவிக் கண்ணேகதியுன்கழல்களன்றி
எண்ணோயென்றுன் பங்கட்கெண்ணேயிலை யினியின்கருணை
பண்ணேயினியவர் பண்ணேமகிழ்ந்து பதங்கொடுக்கும்
விண்ணேசுகானந்த வீடேயென்பாவை வியந்துகொள்ளே. (அஉ)

கொள்ளவென்க்கொரு கோடிநகையுண்டு குறுகினைத்
தள்ளவுங்கைகளுண் டியக்கையில்லை சகலரையும்
எள்ளவும்வாயுண்டு நஞ் சொல்லவாயில்லையெப்பொருளும்
உள்ளநெஞ்சுண்டுனையுள்ள நெஞ்சில்லையுடையவனே. (அங)

உடையவெண்மன்னர்க்கு நாமித்தமுடலைவிற்று
விடையெனவேபலபாரஞ்சுமந்து மெலியுமெனைத்
தடையறவேவிடுவித்துன்றிருப்பதஞ் சாருமவண்ணம்
நடையையருளு முனக்கென்னமாறு விண்ணாயகனே. (அச)

நாயகமேயெங்களற்றுணையே பொன்னவமணியே
தாயகமே குணசாகரமே மெய்த்தவப் பயனே
பேயகமாகிய தீயகநீக்கிப் பெரியசுகம்
தோயகமாகிய மீயகஞ்சேர்த்தருள் தூந்தயனே. (அரு)

தாந்தரமாகப் பிறக்குபதேசஞ் செய்சத்தியன்மா
தாந்தரனு னெனக்காரு நிகரில்லைத் தொல்லுலகில்
நிரந்தரமென் செய்கை யாபாசமே நன்னெறிநிலைக்க
வரந்தரவேண்டு முனைநம்பினேன் மறைவாசகனே. (அசு)

வாசிக்கவேண்டுமுன் மாமறைநூலை மனமுருகிப்
பூசிக்கவேண்டுமுன் பொன்னடித்தாமரை பொய்மையின்றி
நேசிக்கவேண்டு மறந்தையிறந்தபின்னோர்ந்துபிர
வேசிக்கவேண்டுமுன் வீட்டிலையாவிநென் விண்ணப்பமே. (அஎ)

விண்ணுக்கு நாயகன் சூரியனல்லுக்கு வெண்கதிரோன்
மண்ணுக்கு நாயகன் செங்கோலரசன் மனிதரொடும்
எண்ணுக்கு நாயகன் பேரறிவாளனெனதுமனப்
பெண்ணுக்கு நாயக னீயலவோவெனைப் பெற்றவனே. (அஅ)

பெற்றமனம்பித்து பிள்ளைமனங்கல்லெனப் பெரியோர்
சாற்றமொழிப்படி தோமுறுமென்மனஞ் சுத்தக்கல்லே
பற்றவனையெனு முன்மனம் பித்தெனிலுத்த மனே
சற்றுமென்மீதி லிரங்காதிருந்த நகுதியன்றே. (அகூ)

ஒன்றென்று மின்றென்றுஞ் சொல்லற்கரியவ னாதியனே
ஒன்றென்றும் பின்னும் பலவென்றும் பேசற்குரியவனே
நன்றென்றுந் தீதென்று மேயறியாச்சிறு நாயனேயேன்
என்றென்று நின்சுகவீட்டிலமர வினிதருளே. (கூ0)

இனியேனுநானுன் னிணையடி நாடியிறைஞ்சும் வண்ணம்
நனியேவரமருளுநாயகனே மலநாசனனே
கனியேயினியகரும்பே யருண்மலர் கற்பகமே
தனியேயிருக்கும் பரம்பொருளே புனைசார்ந்தனனே. (கூக)

சார்ந்தேனுனையன்றித் தெய்வமிலையெனுஞ்சத்தியமே
தேர்ந்தேனெனை விடமாட்டாயென நம்பிச்சிந்தைத்துயர்
தீர்ந்தேனனைதந்தைநீயென்று நானுன்றன் சேயென்றுமே
சேர்ந்தேனுனக்கன்புகூர்ந்தே னருள்புரி நின்மலனே. (கூஉ)

நின்பொறுமைக்கு நிகராகுமோவிந்த நீள்புவியும்
என்பிழைகட்கு நிகராகுமோ வவ்வெழுமலையும்
அன்புடனென்பிழையாவும் பொறுத்தருளன்னையைப்போல்
இன்பங்களியாவு முதவுகின்றாய்தின மென்னத்தனே. (கூங)

அத்தாவகிலப் பிரசித்தா சர்வாந்தரியாமியெனும்
சித்தாவடியவர் சித்தாவிசால திரிபுவன
கத்தாவழிவறு நித்தாதிருச்சபைக் கன்னிகைக்குப்
பத்தாவெனவமர் சுத்தாவெனைமுகம் பார்த்தருளே. (கூச)

பாராதிமாசெல்வ மென்னவந்தாலும் பற்றுதெனக்கே
ஊரார்தமக்கொர் பொருளேகிடைக்கி னென்னுள்ளத்துயர்
தீராதுதூக்கமும் வாராதுபின்னுந் தினமும்பசி
சாராதையா வெனைப்போலுளரோ விங்கு சற்குணனே. (கூரு)

குணமென்பதைச் சொப்பனத்திலுங்கண்டிலன் குற்றமுறும்
பணமென்பதைத்துயில் போதுமறக்கிலன் பன்னிடுங்கால்
கணமென்னினு நின்பதநினையே னற்கருமமிலாப்
பிணமென்பதை நிகர்த்தே னத்தனேயருள் பேறெனக்கே. (கூசா

பேறேயமிழ்தப் பிழம்பேகருணை பெருகிப்பொங்கும்
ஆறேயறிவிற்கறிவே நினைவுக்ககோசரமே
வீறேசதானந்த வித்தேயுனையன்றிமேதினியில்
வேறேகதியில்லை பேறேயருளுயர் வேதியனே (கூஎ)

வேதாநின்னுமமிரண்டெழுத்தேயந்த விண்ணுலகத்
தாதாபெயருமிரண்டெழுத்தே யுனைத்தான்பயந்த
மாதாபெயருமிரண்டெழுத்தே யிந்த மண்ணுலகில்
நீதாவந்நாமங்களோதார் தமக்கில்லை நீள்கதியே. (கூஅ)

நீளப்பல ருயிர் கொள்ளையிட்டுண்டு நில்லாமற் செல்லும்
நாளைப்பிடிக்க வகையில்லையே சுரர்நாயகனே
ஆளைப்பிடிக்கும் புலியன்னசாவினுக்கஞ்சி யுன்றன்
தாளைப்பிடித்தனன் காத்தருள சாஞ்சமயத் தென்னையே. (கூகூ)

என்னையொருபொருளாக வமைந்த விறையவனே
பொன்னைவிரும்பிலன் பூமிவிரும்பிலன் போகசுகம்
தன்னைவிரும்பிலன் பெண்ணைவிரும்பிலன் சந்ததமும்
உன்னைவிரும்பின னீயெனக்குன்னை யுவந்தருளே. (ள)

முற்றிற்று.

—*—

தேவமாதாவந்தாதி

இஃது,

மாயூரம் - மர்ஜி முன்சிப்

ச. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்கள்

வெண்பாவினால்

இயற்றியது.

சித்தாந்த சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கஅள௰௫ செப்டெம்பர்மீ.

தேவமாதாவந்தாதி

காப்பு.

ஒண்பாவந்தாதி நவைதுடைத்தநாயகிமேல்
வெண்பாவந்தாதி விளம்பவே—பண்பாகத்
தானேபெறுமகளைத் தாயாக்கொண்டபரன்
தானேபெறுமலர்த்தாள் காப்பு.

நூல்.

தேவமாதா.

எண்டருமேனுவனந்த மெய்திடினும்வான்வாழும்
அண்டருமேசொலற் கடங்குமோ—தொண்டர்கடம்
சீவமாதாவே திரிபுவனமாதாவே
தேவமாதாவேநின் சீர். (௧)

உத்தரியமாதா.

நில்லேனுனைந் தொழுதில்லேன் நின்மைதனில்
நேரில்லேனீதியில்லே னிச்சயமே—கூரியபா
பத்தரியத்தான்கொள் பாலன்பாலென்குறையை
உத்தரியத்தாயே யோது. (௨)

தரிசனமாதா.

இருபுனமென் றாயவா யுள்ளபடிக்கேயறிவாய்
ஏதரிமாழிவே னெளியேன்யான்—போதக்
கரிசனமாருமெனக்காக் கத்தனைவேண்டாயோ
தரிசனமாதாவே நான். (௩)

உபகாரமாதா.

தானேயிருக்குந் தனிப்பொருளையீன்றவளே
தேனேயிருக்குமொழிச் செல்வியே—கானே
அபகாரத்தானேனு மானேன்றமிழ்த்தேன்
உபகாரத்தாயே யுனை. (௪)

தேற்றரவுமாதா.

உனையன்றிவேறிங் கொருகதியுமில்லேன்
எனைவந்தாட்கொள்ளாத தென்னே—வினைபுரியத்
தோற்றரவுமாதாவே சூழச்செ(ய்)மிடரைத்
தேற்றரவுமாதாவே தீர். (௫)

சென்மவிராக்கினிமாதா.

தீராதவன்பிழைக ளுரப்புவியில்வந்த
ஓராதவனுதய வொண்கிரியே—போராத
கன்மவிராக்கழியக் காவலனைவேண்டியருள்
சென்மவிராக்கினியே செய். (௬)

ஆரோக்கியமாதா.

செய்யேன்செபதவங்கள் சேரேனற்சிலர்குழாம்
பெய்யேன்விழியருவி பேதையேன்—மெய்யேயிப்
பாரோர்க்கியலப் பதந்தருநீயன்றியெனக்
காரோக்கியமரியே யார். (௭)

அடைக்கலமாதா.

ஆரடாபேயேநீ யஞ்சாமலென்னுடனே
போரடாசெய்யப் புறப்பட்டாய்—வீரப்
படைக்கலமாக்கொண்டேனன் பண்டுன்னைத்தேய்த்த
அடைக்கலமாதாசீ றடி. (௮)

செபமாலைமாதா.

அடியர்க்கானந்தமே யற்புதமெய்யாளே
விடியற்காலத்துடுவே மின்னே—கொடியேன்
செபமாலைநீக்கி நிதமுங்கருணை
செபமாலைமாதாவே செய். (௯)

வியாகுலமாதா.

செய்யும்வினைதிருஞ் சேரும்பரமசுகம்
உய்யும்வழியுநமக் குண்டாகும்—மெய்யாம்
வியாகுலமாதேவ தனையனுக்காநொந்த
வியாகுலமாதாவைநெஞ்சே வேண்டு. (௧௦)

காணிக்கைமாதா.

வேண்டேனனற்பசுகம் விண்மதிசேர்பொன்னடியைப்
பூண்டேனினிவிடேன் பூவுலகை—ஆண்டவளே
பேணிக்கைகூப்பிகின்றேன் பேரின்பமெய்தும்வழி
காணிக்கைமாதாவே காட்டு. (௧௧

சிந்தாத்திரைமாதா.

காட்டுவானல்லவழி கற்பிப்பாள்ஞானநெறி
ஓட்டுவாள்பேயை யொடுக்குவாள்—நாட்டுசுகம்
சிந்தாத்திரையாழி சேரநமைச்சேர்ப்பிப்பாள்
சிந்தாத்திரையனை நெஞ்சே. (௧௨

மோட்சவிராக்கினிமாதா.

நெஞ்சமேநாதாக நீயோடியென்னிலையை
வஞ்சமேயின்றி வகுத்துரைப்பாய்—செஞ்சரணில்
வீட்சவிராக்கதிரா மென்பாதுகைபூண்ட
மோட்சவிராக்கினித்தாய் முன். (௧௩

அலங்காரமாதா.

முன்னறியேன்பின்னறியேன் முற்றுமுணர்ந்துன்புகழைப்
பன்னறியேனேனும்பொற் பாவையே—சொன்னேன்
இலங்காரமாகவே யென்கவியையேற்பாய்
அலங்காரமாமரியம் மா. (௧௪

பெரியநாயகிமாதா.

அம்பரமெய்ஞ்ஞான மடியேனுக்கீயாமல்
சும்மாவிருப்பதென்ன சோதனையோ—மும்மையுமே
சேர்பெரியநாயகனைத் தேடிமன்றாடியெனை
பெரியநாயகியே! யாள். (௧௫

மங்களமாதா.

ஆளாயோசில மருளாயோவென்மனுவைக்
கேளாயோநாயேன்பாற் கிட்டாயோ—வாளாநான்
வெங்களமாதாவுற்று வீயாமலீயாயோ
மங்களமாதாவே வரம். (௧௬

பிரகாசமாதா.

ரம்வேண்டினேனென்று மாறுதவின்பப்
ரம்வேண்டினேன்ஞானப் பாவிய்—கரும
ரகாசனவிருளை நான்பாராதிவா
ரகாசமாதாவே பேறு. (கஎ)

நம்பிக்கைமாதா.

பறுபெறலாம் ... புறலாம்வந்தவிடை
றுமறலா முராமூலெல்லாம்—மாறுகொண்டு
ம்பிக்கையாகிக் கலங்காதேநெஞ்சமே
ம்பிக்கைமாதாவை நம்பு. (கஅ)

இருதயமாதா.

ம்பியேவந்துன் னளினக்கழலடைந்தேன்
வம்பியேவாட விடலாமோ—பம்பிப்
பாருதயமாநெஞ்சைப் புலப்படுத்திக்காப்பாய்
இருதயமாதாவே யெனை. (கசு)

மாதாசுமாதா.

எனையேகெடுக்க விடைகட்டிக்கொண்டு
வினையேசெய்பேயை விலக்கி—முனையாகும்
பாதரசம்போலாடும் பாவியேனெஞ்சகத்தில்
மாதரசுமாதாவே வாழ். (உ0)

மகிமைமாதா.

வாழ்வுவரினும் வறுமைபிணிவரினும்
தாழ்வுவரினுஞ் சலியாமல்—சூழும்
மகிமைமாற்றப்பூவில் வந்தவனைத்தந்த
மகிமைமாதாவைநெஞ்சே வாழ்த்து. (உக)

கப்பலேந்தியமாதா.

வாழ்க்கேதனுன்சேயை வணங்கேனுன்பொன்னடியை
வீழ்ந்தேனென்வாழ்நாளை வீணிலே—பாழ்த்தபவக்
குப்பலேந்திச்செல்லுங் கோடிகலமொத்தவெனைக்
கப்பலேந்தித்தாயே கா. (உஉ)

சலேத்துமாதா.

காவேயமுதேயென் கண்மணியேசெல்வமே
பூவேயணியேயென் புந்திமிசை—வருவே
குலோத்தமபாலர்க்குக் குளிர்காட்சி தந்த
சலேத்துமாதாவேநீ தான்.

பொறுமைமாதா.

தானமிலேன்சாந்தமிலேன் சற்குணங்களேதுமிலேன்
ஞானமிலேனேனுமுனை நம்பினேன்—ஈனச்
சிறுமைமாதாவாநான் செய்பிழைகளெல்லாம்
பொறுமைமாதாவே பொறு. (உ...

தயைமாதா.

பொறுமையுனக்குப் புகழுடைமையன்றோ
சிறுமையுறுமென்மேற் சினமேன்—மறுமை
இயைமாதவமே யியலும்படிநீ
தயைமாதாவேசெய் தயை. (உ...

நல்லயோசனைமாதா.

பழுவதுமில்லாத சற்குருவைத்தப்பி
உயவேதுபாயமென வுன்னிப்—பயமோடு
பல்யோசனைபண்ணும் பான்மையனெஞ்சமே
நல்யோசனைத்தாயை நாடு. (உ...

பரிபூரணமாதா.

நாடுதொறும்போயலைந்து நைவதேனெஞ்சமே
வீடுபெறவேண்டில் விளம்பக்கேள்—நீடச்
சொரிபூரணம்போற் சுகமழையைப்பெய்யும்
பரிபூரணத்தாயைப் பற்று. (உ...

நட்சத்திர மாதா.

பற்றுவேறில்லை யுன்றன்பாத மேதஞ்சமம்மா
முற்றுமறிவில்லாத மூடனென்மேல்—சற்றுநீ
பட்சத்திரம் வைப்பாய் பாரிலுனை நம்பினேன்
நட்சத்திரத்தாயே நான். (உ...

சகாய மாதா.

நானுரோநீயாரோவென் றிருந்தானுன்முத்தர்
ஆனார்களுஞ்சேரலாகுமோ—தேரே
சிதாயமாதாபானை நீவேண்டிநன்மை
ச[illegible]தா வேநீதா. (௨௯)

இளைப்பாற்றி [illegible]தா.

ராய்நீயலவோ தமியேனுன் சேயலவோ
ாய்பேய்போனுன்றிர் த னன்மையே[illegible]ா—நியேன்
ளைப்பாற்றினான்க் கதிரவிக்க வேண்டும்
இளைப்பாற்றிமாதாவேயின்று. (௩௦)

மதுரநாயகி மாதா

ஒன்றோமறுநாளோ விக்கணமோ பிற்கணமோ
ன்றோசாவென்றறியே னேழையேன்—பொன்றுமுன்னே
ாமதுரமாகியநான் காணவுன்றன் பாலனொடு
மாமதுரநாயகியேவா (௩௧)

சம்மனசிராக்கினி மாதா.

வாராயோ வென்கவலைமாற்றாயோ வேழைமுகம்
பாராயோ வுய்யவகை பண்ணாயோ—ஈரமிலார்
வெம்மனசிராக்கினியே வித்தகியே யுத்தமியே
சம்மனசிராக்கினித்தாயே. (௩௨)

சலிகை மாதா.

தாயேயுனக்கனந்தம் தண்டஞ்சமர்ப்பித்தேன்
நாயேனையாளவிது நற்சமயம்—ஈயச்
சலிகையேயிலலாநீ சாத்துவிகந் தன்னைச்
சலிகைமாதாவே நீதா. (௩௩)

ஜெய மாதா.

தாலாட்டிப் பாலூட்டிச் சாதங்கறியூட்டி
மேலாட்டியைவளர்த்த வித்தகியே—சாலச்
சுயமாதாமேவையாற் குழும்வினைநீங்கச்
செயமாதாவே கருணைசெய். (௩௪)

அமலோற்பவி மாதா

செய்கையால்வாக்காலென் சிந்தனையாலுன் செய்யும்
உய்கையறுபாவமலை யொக்குமே—பொய்கொள்
சமலோற்பவனுன தாசனெனை[illegible]
அமலோற்பவியே வந்தாள். (௩௫)

செல்வநாயகி மாதா

ஆளடிமைகொண்டவர் களாளக்கடனேயுன்
நீளடிமைநானலவோ நித்திலமே—மாதா
அருஞ்செல்வன் பானீயடியேன் குறையைப்
பெருஞ்செல்வ நாயகியே பேசு. (௩௬)

பனி மாதா

பேசுவேன்வாய்ஞானம் பேணுவேன்றீமைதனைக்
கூசுவேனலலோர்குழாய்கண்டால்—நீசன்
இனிமாதவஞ்செய்திங்கேடேறும் வண்ணம்
பனிமாதாவே நீகண் பார். (௩௭)

தேவமாதாவுக்குப்பொது.

ப[illegible]படைத்துப் படியளப்போனுன்றந்தை
மே[illegible] நதனின்மைந்தன்—சாரும்
உனக்கோர்குறையே தனையேயுன்றுசன்
எனக்கோர்குறைதா னிங்கேது. (௩௮)

ஏதுமொழியில்லாத விந்திரவி தாரகையுன்
பாதுகையாயாடையாய்ப் பன்முடியாய்—மாதாவே
மின்னுருவாமுன்னுருவின் மேவுறவாலேயொளிரும்
என்னவழியேனோ நானிங்கு. (௩௯)

ஈங்குபரன்பாடுபட்ட வின்னுடலேயுன்னுடலாம்
[illegible]திரஞ்சிந்தியது முன்னுதிரம்—மாங்குயிலே
இன்னநிலைதேறு விதரசமயத்தார்
என்னநிலைபெறுவாரோ. (௪௦)

ஆராரோவென்று நீதாலாட்டு மற்புதர்தாம்
வாராரோநீயேவரவழைக்கில்—நேரில்சுகம்
மன்னகந்தாராகிய நின்மைந்தனூர் நம்மையம்மா
என்னகந்தாராக்கியருளே. (௪௧)

அருமதியேநீதா னருமதியேயுள்ளாய்
தருமவ்திபாதத்தைச்சாரும்—பெருமையுற
என்னவுபாய மெடுத்தா யெனக்கதனை
இன்னதெனநன்றுயிசை. (௪௨)

இசைமேவுமாலயமே யெனனுயிரேகண்ணே
வசையேயிலா நமயிலே—விச[illegible]
கனந்தனின்மிக்காளேயுள்கைப் பிள்ளையையென்
மனந்தனிலேசற்றுநீவை. (௪௩)

வைபகமேனியென் மனத்திற்[illegible]புகினுன்
கையகமார்சேயுங் கலந்திருக்கும்—ஐயனொடு
தந்தையருமி ஸ்பிரீத்துசாந்து யிருப்பானெனக்குச்
சுந்தரியேயென்னகுறை சொல். (௪௪)

சொற்குளடங்காத பரஞ்சோதிதனையீன்றவளே
நற்குணமெய்ஞ்ஞானநடையாளே—நிற்குநிலை
நன்றும்படியாநானுய்ந்திடவே ஞானநிலை
ஒன்றும்படிநீயுதவு. (௪௫)

உதயன்றனையே யுடுத்தவளே நீயென்
இதயந்தனிலேயிருந்தால்—திதமென்
மறவிருளெல்லாநீங்கு மற்றுன்கலையால்
புறவி[illegible]ளெல்லாநீங்கல் போல். (௪௬)

போவி[illegible]டையாரென்போற் பூவிலொருவருண்டோ
வேலி[illegible] [illegible]மேய்ந்ததுபோற்—கோலி
அகமேயெனைக்கெடுக்க வஞ்சினேனம்மா
அகமேதொலைந்தென்னை யாள். (௪௭)

ஆளுமரசர்நமக்காளடிமைப் பட்டேபல்
நாளுங்கழித்துவிட்டே னன்றுயே—நீள
உனக்குமுன் சேய்க்குமினியூழியமே செய்ய
எனக்குநீநல்லவரமீ. (௪௮)

ஈயார்சரிகூலி யேசுவார் தண்டிப்பார்
ஓயாமல்வேலைகொள்வா ரூராள்வோர்—நாயோயுன்
பாலவொருவேலை கொள்ளார் பாக்கியமெல்லாமீவார்
சாலப்பிழைபொறுப்பார் நாம். (௪௯)

நாமரவந்தன்மையார் சாந்தரா[illegible]ந்திய[illegible]பார்
பாமரரைப்பண்டிதர்போற் பாவிப்பார்—[illegible]ரமயிலே
உள்ளநிலையுள்ளபடியே யுணருமுன்னைப்போல்
வெள்ளைநரர்காண்பாரோ மெய். (௫௦)

மெய்யெல்லாம் பொய்யே விவேகமவிவேகமே
பொய்யெல்லாமெய்யே யிப்பூவார்க்குந்—[illegible]யமின்னே
உள்ளங்கை நெல்லிபோலுள்ளறிவதன்[illegible]நீ
கொள்ளங்கைப்பிள்ளை குணம். (௫௧)

குணமுள்[illegible]ரேனுங் குறையில்லாரேனு[illegible]
[illegible]மில்லார்நீயோரிப்பாரில்—உணர்வுடையோய்
சிலரையேமேலாக்கித்தியவரைத் தாழ்த்[illegible]முன்றன்
பாலரையேகோப் பயன். (௫௨)

பயனின்றிப் பேசும்பசுங்கிளிபோற் பாக்கள்
நயனின்றிப் பாடினேனே—நயவுக்
குறையதனைநீக்கிக் குணமாக்கிக் கொள்வாய்
இறையவனையீன்ற வனையே. (௫௩)

ஆ[illegible]பிராவானோர்க் கமையுநெறியன்றென்
தனை[illegible]மேயீசற்குத் தந்தார்—இனையவர்நாம்
த[illegible]மா[illegible]ரிழிமைத் தன்றுவரோவென்மனுவை
[illegible]மாவர்க்கறைவா யாய்ந்து. (௫௪)

ஆயோயுனையன்றி யாதாரம்வேறுமுண்டோ
நீயேயெனைவிடுவ னிதமோ—[illegible]ரயபர
பொய்க்கன்றுக்கும்பால் பொழியுமே நானுமக்கு
மெய்க்கன்றலவோ விளம்பு. (௫௫)

விளம்பமெனம்மா விருந்தாப்பியனுய்
இளம்பருவமேநீத்த வென்னை—வளம்[illegible]டவே
[illegible]ற்குறைவாமோ தேசோமய[illegible] நான்
உயிரிற்குறைவாமோ வோது. (௫௬)

ஓதற்கரியவளே யுத்தமியேயுத்தமுதே
போதக்கடலே புராதனியே—சாதுக்கள்
வந்தனையேசெய்யுமனோகரியே நீயென்பால்
வந்தனையே யீவாய்வரம். (௫௭)

[illegible]னாறுவேண்டினேன் [illegible]தாவேகேளாய்
பரமொன்றுமின்க தனுர்பண் [illegible]றும்—கிரம
நலப்பக்கமான கடுத்திர்வைக [illegible]ளில்
வலப்பக்கந்தன்னிலிலனைவை. (௩அ)

வையகத்தைப்பற்றி மனத்தில் வளராசைத்தீ
வையகத்தைப்பற்றி யெரிவன்னியாகரும்—மெய்யனேயோ
என்னையோ யாளாக்கா தின்னு [illegible] சும்மாவிருத்தல்
என்னையே யாளாயினி, (௩௯)

இனியாருனைப்போ லிகந்தன் [illegible]லெம்மா
இனியாருள ரிங்கெனக்கே—[illegible]னியாக
நின்றனையேநாடி நினைந்துருக [illegible]வன்னெஞ்சில
நின்றனையே யாண்டருள்வாய் நீ. (௪௦)

நீயாரோ நானாரோ வென்பதுபோனீயிருந்தால்
காயாரோபேயார் கனல்போலே—காயமே
பாரிடமேமுத்தியெனப் பாசவலைபூட்டுமையற்
பாரிடமேநீங்கக்கண் பார். (௪௧)

பாரிடத்திலம்மாநீ பண்டுபிறவா திருந்தால்
ஆரிடத்திலைய ரவதரிப்பார்—நீரிடத்தில்
அல்லாதுண்டாமோ வரவிந்தம்வானிலன்றி
[illegible]லாதுசூரியனு மோ. (௪௨)

நேரம்வருமுன்னே நின்வார்த்தை தள்ளாமல்
ஆருமறியவே யாறுகுடம்—நீரை
இரசமாச்செய்தவரிப்போது மறுப்பாரோ
பரசரியதாயே பகர். (௪௩)

பகரரியதாய்நீ யென்பக்கத்திருந்தால்
சிகரமுறுமீனுந் தெவ்வும்—பகலோனும்
உன்னுடனென்பக்கத்துறையு மெனலாவிருடான்
எனனுடன்சேராதே யினி. (௪௪)

இனியநீ பேய்த்தலையை யெற்றிசுக்காயேல்
சினவுருவங் கொண்டுதிரிந்தே—தினமும்
உயிரோடுமெங்களை யுண்ணுமல்லிடுமோ
செயிரோடுமேதாவே செப்பு. (௪௫)

செப்பரியதாயே நின்சேயிறக்குஞ் [illegible]லையருள்
அப்பரிடநீயெங்கட் கன்னையென [illegible]ஒப்பமிடும்
இம்மரணசாதனத்தை யென்னுற [illegible]ர் நன்னுதார
நம்மரணந்துன்மரணந் தான்.

நானேவருந்தியைத் தள்ளுதல் போற்சாம்போது
கோனேகொடுத்த குணநிதியை—வானோ
புகழ்மரியநாயகியைப் புண்ணியபீடத்தை
இகழ்வதேன் பொர்மேதத் தாரே,

ஆரிருந்துமென்ன வரசிருந்து மென்ன
ஊரிருந்துமென்ன வுபகாரம்—சீ[illegible]ருந்த
நீயேயெனக்கு நிதமுந் துணையல்[illegible]ல்
ஆயேயெனக்கு வேறார்.

ஆரேனுஞ்சாம்போ தறைந்த மெ[illegible]ழி தள்ளுவரோ
நேரேபரனிறக்கு நேரத்தில்—ப[illegible]
உலகத்தாயாந்தந்த வுத்தமி[illegible]யுன்னுக்
கலகந்தார்க்கில்லை கதி.

கதியிலையேதேனே கரும்பே கற்கண்டே
மதிமயங்கினான் மாளும்போது—கொர்நிரக
[illegible]நாட்டை[illegible]டைந்து நலியாமனுனுமைய
[illegible]ந்திறந்து விடு.

விடுவிடுநீபேயே விடமனமில்லாயேல்
படுபடுமுன்பட்டதுபோற்பாரில்—கெடுகெடுநீ
உன்றலையையேதேய்த்த வுத்தமிபொற்றுண்மகுடம்
என்றலையிற் சூடினேன் யான்.

சூடினேனுன்றுளைச் சோதியுடுசேகரியே
பாடினேனுன்னையுமுன் பாலனையும்—நாடினேன்
நித்தியகிரமயனே நீவேண்டியேயெனக்குச்
சத்தியவபேத நிலைதா.

தாழ்வோ ருயர்வர்தருக்கித் தரணிமிசை
வாழ்வோர் தாழ்வாரெனு முன்மாற்றத்தைச—சூழ்மரிமே
லுன்னிடமேகண்டேனுதயன் மதிதிழிருக்க
மின்னிடுமேயுன்றலை மேன்மீன்.

வ[illegible]றிலயோருவை வியாமலே [illegible]ந்த
[illegible]விபிற்றில வந்தகுலக்கொடியே—சனமற
ன்னையண்டிவந் தோரைநீக்காமற் க[illegible]த்திடுநீ
ன்னையண்டியாளாத தென். (எச)

ன். புதுமை யிரவியுமீனுஞ்சசியும்
ன்னவேயோரிடத்தில் வாழுமோ—அன்னவைகள்
த்தனையுங்கண்டேனே மரிதன்மெய்யிலே
ந்தனையுங்கண்டேனே யங்கு. (எரு)

ங்குமிங்குந்தானே யகண்டபரிபூரண மாய்
ங்குநிறைந்திருக்குமீசனையே—ஙங்காய்
ட்டிடையெவ்வண்ண மடக்கினை நீபோல்
கட்டினதெவ்வாறு புகல். (எசா)

கலிடந்தானீயுமுன்றன்புத்திரனுமன்
கலிடந்தன்னில்வேறுரே—சகல
ாசரமுமீன்றுனைத் தானீன்றதாயே
ாமுகமே தின்னமுமென் பால் (எஎ)

லன்போனீயுமே பாவிகளுயாளிகட ம
லன்புளாயிதனைப் பார்த்தறிந்தேன்—மேலோய்
ரோகமுற்ற களங்கமதிக்குத்
வாகத்தந்தாயே தாள் (எஅ)

ள்பூண்டேனீ யென்னைத்தள்ளினுமே நான்போகேன்
ள்பூண்டகன்னியர்தம் மானிக்கிக்—கோள்பூண்ட
ட்டுவாயாகிகடவுளையே யீன்றவளே
ட்டுவாய்ஞானக் கண். (எகூ)

ன்ஞானசின்சேயன்காவலனு னுமெனக்
ன்னனலவோ நீயலவோ—பெண்ணரசே
ன்னேநீபெற்றவந்த மூத்தபிள்ளை தன்னிடத்தில்
ன்னேபெறுமகற்காப் பேக. (அ0)

சுவதெல்லாம்பொய்யே பேணுவதெல்லாம்புவமே
வதெல்லாமறையை யென்றுயே—தாரினியில்
யேயிரங்கி நெறியையருளாயேல்
யேநுக்குண்டோ நலம். (அக)

நலமில்லேன்ஞானமில்லே னைவினை [illegible]ரிக்கப்
பலமில்லேன்பண்பில்லேன் பாடும் புலமில்லேன்
என்றுயேநீதா னினியனையேகைவிடே[illegible]ன்
என்றுயே யாள்வாயினி.

இனியகுயிலே யிரத்தினமேதேனே
கனியேகனகமே காவே—இனியேனும்
செல்வாக்குடையவுன்றன் சேயன்றனைப்பாட
நல்வாக்கெனக்குநீ நல்கு.

நல்லபுதுமையிது நானெங்குங்கண்டதில்லை
சொல்லரியவோர்கன்னி சூலாகித்—தொல்லுலகில்
தன்னப்பனைப்பெற்றுந் தாய்மகளென் றுயினள்
என்னப்பாகாட்சி யிது.

இதுவோவதுவோ வெதுவோ தே[illegible]வன்று
மதுவேயுண்டார்போல் மயங்கும் மதியிலரோ
நீர்தொழும்வெய்யோனை [illegible]க்கேட்டறியும்
பார்தொழுமெம்மாதா[illegible]பண்பு.

பண்பின்மதி[illegible]நீ பாழ்த்தாயுன்பேர்கொண்ட
[illegible]ண்பான்ம[illegible]தான் றவமுயன்று—நண்புறுதாய்
[illegible]ற்று மணாயடியைப் பூண்டதாலீனுகப்
பெற்றுய் மதியென்னும் பேர்.

பேர்க்குக்கிறீஸ்தவரோ பேதமதந்தாரோ
மார்க்கமரியிலளேன் மாதேவர்—பார்க்குள் வரார்
சேருண்டோ தந்தைசினந் தீர்வதுண்டோகிறிஸ்தவரொன்
பேருண்டோகாணுமதன் பின்.

பின்னரர்க்குப்பெரிய பேரிட்டுக்கைகட்டி
முன்னம்வணங்கி மொழிகுளறித்—தன்னுயின்றீர்
தேவாதிதேவன் றிருமாதாசிறடியை
மேவாததுஞ்சன்மம் வீண்.

வீணரோருந்தா யைச்செய்விறல்கொள்விரோல்
சினமாசோடவளைச் செய்விரோ—பூனும்வலி
கொண்டவன்றன்றாயைக் குறையுறவேயாக்குவரோ
[illegible]தெரிந்தோர்சில்லா ரிடி.

அடியேனன்றோநீ யாண்டவனன்றோ
கொடியேனைத்தள்ளல் குணமோ—நெடிய
கலைமதியைப்பூண்ட கழலோயெனக்குக்
கலைமதியுண்டாகவழி காட்டு. (௯௦)

காட்டுக்கெறிந்த கதிர்நிலவும்பாழான
வீட்டுக்குவைத்த விளக்குமொப்பாம்—ஆட்டும்
பணியாருருவப் பசாசைத்தேய்த்தாளைப்
பணியார்தங்கல்விப் பயன். (௯௧)

பனில்சொற்கூறுவதிற் பணிடிதனனம்மா
பனில்பசுவொத்தேன்பாரில்—நயமணமில்
புக்குமீயாத பொன்னுக்கு மொப்பானேன்
புக்குநானோர் பொறை. (௯௨)

பொறையு நிறையும்புகழு முடையாளை
றையும்புகழு மாண்பாளே—அறையும்
றையுங்குறையுமில்லாக கோதையே உனைப்
றையுந்தரநீ கொடு. (௯௩)

கொடுமையுறுமரணக் கூற்றென்பால்வந்து
டுமைசெயும் பொழுதுகண்ணே—அடியேன்
இருக்கும்பத்தாயிரமாந் திருகளுந்திரத்
திருக்கும்பத் தோடுவந்து சேர் (௯௪)

சேருஞ்சிலேட்டும முந்திக்குமுக்கு விக்கலெர்டு
ாரும்பலதுன்பஞ் சாங்காலை—யாருமே
அப்பொழுதுன்னை மறைவறிதாதலால்
இப்பொழுதே போற்ற வரம். (௯௫)

வைகக்குரியாளை யெண்ணற்கரியாளை
ாகைக்கொடியாளை வானமுதே—தோகாய்
திகினலமலையைக் காட்டும்பேயோட்டக்
திகினலம்வந்து கா. (௯௬)

ாவேவாகண்ணேவா காரேவாசீரேவா
வேவாபொன்னேவா பொட்டேவா—தேவா
ஐந்தநலைாகமெனு மைம்புலனுறன்கொண்ட
ஐந்தலைபெல்லா மற. (௯௭)

MADRAS

அறமார்கடலேயருணிலையே யென்றும்
துறவோர்கணுடுஞ்சகமே—அறவே
உழைத்துருகியே னானுயிர்விடுங் காலத்தில்
அழைத்துவா நின்பாலனை.

பாலகனைப்பாலகனைப் பாரிடத்திலீன்றுளை
மாலகமில்லாதமனோன் மணியைச்—சால
நடப்போரைக் காப்பாளை நாடுவமேனெஞ்சே
கடப்போம்வினைச் சாகரம்.

கரமஞ்சலிசெய்யக் கண்ணருவிபாயச்
சிரம்வணங்க வாயுஞ் செபிக்கப்—பரமன்
உதயமேசெய்த குணவோங்கலன்னுடாளை
இதயமேயெய்யென்று மென்

---*---

முற்றிற்று.

5611